

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om en børne- og ungeydelse, ligningsloven og forskellige andre love

(Ændring af udbetalingsreglerne for børne- og ungeydelsen og delvis skattefritagelse af indtægt fra salg af sociale aviser m.v.)

Skatteministeriet

§ 1

I lov om en børne- og ungeydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 603 af 12. maj 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 3, 7. pkt., ændres »12« til: »24«.

2. I § 2, stk. 1, nr. 10, ændres »§ 155 c i lov om social service« til: »§ 134 i barnets lov«.

3. I § 4, stk. 2, nr. 1, udgår », eller«.

4. I § 4, stk. 2, nr. 2, og stk. 3, indsættes efter »samværsafgørelse«: », herunder en afgørelse om midlertidigt samvær,«.

5. I § 4, stk. 2, nr. 2, ændres »forældremyndighedsindehaver.« til: »forældremyndighedsindehaver,«.

6. I § 4, stk. 2, indsættes som nr. 3:

»3) den ene forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det følger af en erklæring efter forældreansvarslovens § 44 b, nr. 1, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, og at barnet ikke efterfølgende er bopælsregistreret i CPR hos den anden forældremyndighedsindehaver.«

7. I § 4, stk. 3, indsættes efter »modtageren af ydelsen,«: »at det følger af en erklæring efter forældreansvarslovens § 44 b, nr. 2, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos modtageren af ydelsen,«

8. I § 4, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Tilsvarende kan Udbetaling Danmark, i tilfælde hvor en forælder, der har forældremyndighed over barnet og har ret til at få udbetalt børne- og

UDKAST

ungeydelse, jf. stk. 1-3, 5 og 10, og indlægges eller anbringes på en retspsykiatrisk afdeling i mere end 3 måneder, som følge af en anbringelsesdom eller en behandlingsdom efter straffelovens § 68, 2. pkt., hvor retten fandt personen omfattet af straffelovens § 16, stk. 1, 1. eller 3. pkt., eller § 69, udbetale den ydelse, som den anbragte eller indlagte har ret til at få udbetalt, til dennes ægtefælle, såfremt den anbragtes eller indlagtes særbarn opholder sig hos ægtefællen.«.

9. I § 4, stk. 6, indsættes efter »udbetales«: »helt eller delvist«.

10. I § 4, stk. 9, indsættes som 2. pkt.:

»Udbetaling af børneydelse efter stk. 1-7 skal ved indrejse i Danmark eller hjemgivelse ske med virkning fra næstkommende kvartal, og udbetaling af ungeydelse efter stk. 1-7 skal ved indrejse i Danmark eller hjemgivelse ske med virkning fra næstkommende måned, i hvilken retten til ydelsen er erhvervet.«

11. I § 11, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »dag-«: », fritids-«.

§ 2

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 42 af 13. januar 2023, som ændret bl.a. ved § 39 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, § 13 i lov nr. 328 af 9. april 2024, § 10 i lov nr. 616 af 11. juni 2024, § 5 i lov nr. 1654 af 30. december 2024, § 20 i lov nr. 1655 af 30. december 2024, § 15 i lov nr. 1703 af 30. december 2024, § 2 i lov nr. 96 af 4. februar 2025, § 3 i lov nr. 198 af 25. februar 2025, § 1 i lov nr. 563 af 27. maj 2025 og § 1 i lov nr. 564 af 27. maj 2025 og senest ved § 5 i lov nr. 750 af 20. juni 2025, foretages følgende ændring:

1. I § 7 indsættes som nr. 42:

»42) Indtægt op til 42.766 kr. årligt fra salg af sociale aviser udgivet af en forening mv., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A. Beløbet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Reguleringen sker første gang den 1. januar 2026. De beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste hele kronerbeløb. Indtægter efter 1. pkt., der i et kalenderår overstiger grundbeløbet, medregnes dog til den skattepligtige indkomst.«

§ 3

UDKAST

I lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1306 af 22. september 2022, som ændret ved lov § 38 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, § 8 i lov nr. 482 af 22. maj 2024 og § 3 i lov nr. 96 af 4. februar 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, 2. pkt., ændres »stk. 2, 5-8« til: »stk. 2, 5, 7, 8«.

2. I § 5 indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»I tilfælde, hvor børne- og ungedyldelsen for et barn udbetales delvist til barnet selv, jf. § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungedyldelse, ydes kompensationen med det dobbelte af beløbene pr. barn i § 1, stk. 2, til den forældremyndighedsindehaver, som modtager den resterende del af børne- og ungedyldelsen for barnet.«

§ 4

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1040 af 13. september 2024, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1694 af 30 december 2024, § 3 i lov nr. 749 af 20. juni 2025 og senest ved § 6 i lov nr. 730 af 20. juni 2025 foretages følgende ændring:

1. I § 15, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »pensionsafkastbeskatningsloven,«: »pensionsbeskatningsloven,«.

2. I § 16 b, stk. 2, udgår »eller frivillig indbetaling af acontoskat efter pensionsafkastbeskatningsloven,«.

3. § 16 b, stk. 3, ophæves.

§ 5

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 12 af 6. januar 2023, som ændret ved § 350 i lov nr. 718 af 13. juni 2023, § 5 i lov nr. 1176 af 19. november 2024 og § 2 i lov nr. xx af xx juni 2025 (L 195), foretages følgende ændringer:

1. I § 28, stk. 1, 1. pkt., ændres »renter fra sidste rettidige indbetalingsdag, til betaling sker« til: »rente efter opkrævningslovens § 7, stk. 1, jf. stk. 2«

UDKAST

2. § 28, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Opkrævningslovens §§ 6 og 8 finder tilsvarende anvendelse.«

3. § 28, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Opkrævningslovens kapitel 5 finder ikke anvendelse på opkrævnin-
gen af ind- og udbetalinger omfattet af denne lov.«

4. § 36, stk. 5, ophæves

Stk. 6 bliver herefter stk. 5.

§ 6

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1243 af 26. november 2024, som ændret ved § 21 i lov nr. 1655 af 30. december 2024, § 8 i lov nr. 1691 af 30. december 2024, § 10 i lov nr. 369 af 9. april 2025 og § 5 i lov nr. xxx af xx. juni 2025 (L 204), foretages følgende ændringer:

1. I § 38, stk. 2, ændres »finder anvendelse på indbetaling« til: »finder ikke anvendelse på ind- og tilbagebetaling«.

2. I § 38, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Opkrævningslovens §§ 6 og 8 finder tilsvarende anvendelse.«

3. I § 39, stk. 3, ændres »§ 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.« til: »opkrævningslovens § 7, stk. 2,«.

Social- og Boligministeriet

§ 7

I forældreansvarsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1768 af 30. november 2020, som ændret senest ved § 19 i lov nr. 469 af 14. maj 2025, foretages følgende ændring:

1. Efter kapitel 7 a indsættes:

»Kapitel 7 b

Erklæring til brug for udbetaling af børne- og ungedydelse

§ 44 b. Til brug for udbetaling af børne- og ungedydelse efter lov om en børne- og ungedydelse udsteder Familieretshuset efter anmodning fra en for-
ældremyndighedsindehaver følgende erklæringer, når

UDKAST

forældremyndighedsindehaverne er enige herom, eller den anden forældremyndighedsindehaver ikke protesterer mod udstedelsen:

- 1) Erklæring om, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver.
- 2) Erklæring om, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver.«

§ 8

I Familieretshusloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 766 af 7. august 2019, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 227 af 15. februar 2022 og § 4 i lov nr. 1687 af 30. december 2024 og senest ved § 17 i lov nr. 469 af 14. maj 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 2, indsættes som nr. 7:

»7) Udstedelse af erklæring efter § 44 b i forældreansvarsloven til brug for udbetaling af børne- og ungeydelse.«

2. I § 6, stk. 2, indsættes som nr. 14:

»14) Sager, hvor forældremyndighedsindehaverne er uenige om udstedelse af erklæring efter § 44 b i forældreansvarsloven til brug for udbetaling af børne- og ungeydelse.«

3. I § 25 indsættes efter »bevilling«: », erklæring«.

4. I § 40, stk. 1, indsættes efter »bevilling«: »eller erklæring«.

Beskæftigelsesministeriet

§ 9

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 808 af 25. juni 2024, som ændret bl.a. ved lov nr. 564 af 27. maj 2025 og senest ved § 1 i lov nr. 707 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 14, stk. 6, ændres »samt«: til: »,« og efter »ligningslovens § 7, nr. 22 og 40« indsættes: », samt indtægter fra salg af sociale aviser, jf. ligningslovens § 7, nr. 42«.
2. I § 33, stk. 1, nr. 4, indsættes efter »ligningslovens § 7, nr. 22 og 40«: », samt indtægter fra salg af sociale aviser, jf. ligningslovens § 7, nr. 42«.

UDKAST

§ 10

Loven træder i kraft den 1. januar 2026.

§ 11

Lovens §§ 7 og 8 gælder ikke for Færøerne og Grønland.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse	
1.	Indledning
2.	Lovforslagets hovedpunkter
2.1.	Ændring af udbetalingsreglerne for børne- og ungeydelsen
2.1.1.	Gældende ret
2.1.1.1.	Udbetalingsregler for børne- og ungeydelsen
2.1.1.2.	Samvær
2.1.2.	Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.2.	Delvis skattefritagelse af indtægt fra salg af sociale aviser
2.2.1.	Gældende ret
2.2.2.	Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.3.	Justering af opkrævningsregler for pensionsbeskatning
2.3.1.	Gældende ret
2.3.2.	Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
2.4.	Undtagelse for fradrag i kontanthjælpen for indtægter fra salg af sociale aviser
2.4.1.	Gældende ret
2.4.2.	Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3.	Ligestillingsmæssige konsekvenser
4.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4.1	Økonomiske konsekvenser for det offentlige

UDKAST

4.1.1.	Ændring af udbetalingsreglerne for børne- og ungeydelsen
4.1.2.	Delvis skattefritagelse af indtægt fra salg af sociale aviser
4.1.3.	Justering af opkrævningsregler for pensionsbeskatning
4.1.4.	Undtagelse for fradrag i kontanthjælpen for indtægter fra salg af sociale aviser
4.2.	Implementeringskonsekvenser for det offentlige
4.2.1.	Ændring af udbetalingsreglerne for børne- og ungeydelsen
4.2.2.	Delvis skattefritagelse af indtægt fra salg af sociale aviser
4.2.3.	Beskatningstidspunkt for pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningsloven
5.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6.	Administrative konsekvenser for borgerne
7.	Klimamæssige konsekvenser
8.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9.	Forholdet til EU-retten
10.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Den 1. januar 2022 trådte nye udbetalingsregler for børne- og ungedydelsen i kraft. De nye udbetalingsregler medførte, at forældre med fælles forældremyndighed over barnet som udgangspunkt modtager halvdelen af børne- og ungedydelsen hver. Fælles forældremyndighedsindehavere i delte familier modtager således som udgangspunkt også halvdelen af ydelsen hver.

Ændringen af udbetalingsreglerne udspringer af Aftale om ét samlet familieretligt system, som den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti indgik i 2018.

Formålet med udbetalingsreglerne er at sikre, at forældremyndighedsindehaver ligestilles i relation til udbetaling af børne- og ungedydelsen. Udbetalingsreglerne tager i høj grad højde for nutidens familiemønstre, understøtter familier, der kan løse uenigheder selv, og tager samtidig hensyn til situationer, hvor barnet overvejende bor hos den ene af forældremyndighedsindehaverne.

De nye udbetalingsregler har nu været gældende i mere end 3 år, og det har vist sig, at der er behov for at foretage nogle præciseringer og ændringer af reglerne.

For nogle forældremyndighedsindehavere, der har barnet i mindst 9 ud af 14 dage, har det ikke været muligt at få den fornødne dokumentation, dvs. en samværsafgørelse eller et forlig, for at få udbetalt den fulde børne- og ungedydelse. Det har medført, at børne- og ungedydelsen fortsat er blevet ligedelt, selv om barnet reelt er hos den ene forældremyndighedsindehaver mindst 9 ud af 14 dage.

Derudover er det efter de gældende regler ikke muligt for en forældremyndighedsindehaver, der har barnet i mindst 9 ud af 14 dage at anvende en afgørelse om midlertidigt samvær som dokumentation for, at denne forældremyndighedsindehaver skal have tildelt den fulde børne- og ungedydelse. Afgørelser om midlertidigt samvær kan træffes af både Familieretshuset og domstolene, og de strækker sig ikke sjældent over længere tid. I disse tilfælde er børne- og ungedydelsen derfor ligeledes blevet ligedelt.

Med lovforslaget understøttes i højere grad formålet med og hensigten bag udformningen af udbetalingsreglerne, der trådte i kraft den 1. januar 2022, jf. lov nr. 1944 af 15. december 2020. Således tages der i højere grad hensyn til de familier, der ikke kan nå til enighed om udbetaling af børne- og

ungeydelsen, og hvor barnet overvejende bor hos den ene forældremyndighedsindehaver.

Med lovforslaget foreslås desuden ændringer af enkelte bestemmelser for at skabe større klarhed over reglerne.

Derudover foreslås ved lovforslaget en skattefritagelse af indtægt fra salg af sociale aviser. Det fremgår af regeringsgrundlaget Ansvar for Danmark fra december 2022, at regeringen vil lægge grundstenene til en ny politik for de allermest udsatte. En politik, hvor de mødes med værdighed og på en måde, hvor der vi tages langt bedre hånd om dem, som har allermest behov for det.

Sælgere af sociale aviser skal på grund af hvidvasklovgivningen fremover identificere sig over for banken for at kunne anvende elektronisk betaling. Sælgerne er ofte socialt udsatte eller hjemløse, som sjældent ønsker at identificere sig, f.eks. fordi de frygter, at den øgede synlighed om deres indtægter fra avissalget vil udløse skatteopkrævning eller fradrag i offentlige ydelser, eller grundet sociale eller psykiske udfordringer. Der er derfor risiko for, at sælgerne vil stoppe salget, hvilket kan medvirke til, at en i forvejen udsat gruppe vil kompensere for den manglende indtægt på uhensigtsmæssig vis. Derfor har regeringen (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne) sammen med Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Liberal Alliance, Konservative Folkeparti, Danmarks Demokraterne, Radikale Venstre og Dansk Folkeparti fundet en løsning, hvor udsattes indtægter fra salg af sociale aviser under visse betingelser bliver fritaget for skat og fradrag i eventuelle sociale ydelser.

Endelig foreslås en række tekniske justeringer af pensionsskatteopkrævningen med henblik på at tilvejebringe et mere præcist og retvisende regelgrundlag for opkrævningen af pensionsafkastskat og pensionsafgift, der er i overensstemmelse med de administrative systemer, der benyttes til opkrævningen.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Ændring af udbetalingsreglerne for børne- og ungeydelsen

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Udbetalingsregler for børne- og ungeydelsen

Der udbetales for børn og unge under 18 år en skattefri børne- og ungeydelse, jf. § 1, stk. 1 og 2, i lov om en børne- og ungeydelse, hvis betingelserne i lovens § 2 er opfyldt, herunder, at den person, der har forældremyndigheden over barnet eller har taget barnet i pleje med henblik på adoption, er fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1.

For børn under 15 år udbetales børneydelsen med en fjerdedel i hvert kvartal, jf. § 5, stk. 3, i lov om en børne- og ungeydelse. Ydelsen udbetales første gang for det kvartal efter det kvartal, hvori barnet er født. Børneydelsens størrelse afhænger af barnets alder. For børn under 3 år er beløbet 21.168 kr. årligt, for børn mellem 3 og 6 år er beløbet 16.764 kr. årligt, og for børn og unge mellem 7 og 14 år er beløbet 13.188 kr. årligt (2025-niveau).

For unge mellem 15 og 17 år sker udbetalingen månedsvist og sidste gang for den måned, hvor den unge fylder 18 år. I den måned, hvor den unge fylder 18 år, udbetales ydelsen forholdsmæssigt, svarende til antallet af dage fra månedens begyndelse til og med fødselsdagen i forhold til antallet af dage i måneden, jf. § 5, stk. 4, i lov om en børne- og ungeydelse. For unge mellem 15 og 17 år er beløbet 13.188 kr. årligt (2025-niveau).

Udbetalingen af børne- og ungeydelsen sker som udgangspunkt til forældremyndighedsindehaveren. For forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet udbetales børne- og ungeydelsen som udgangspunkt med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne, jf. § 4, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse.

Er forældremyndighedsindehaverne ikke bopælsregistreret i CPR på samme bopælsadresse, vil børne- og ungeydelsen som udgangspunkt blive udbetalt med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne. Hele ydelsen kan dog udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis begge forældremyndighedsindehavere erklærer, at de er enige heri, jf. § 4, stk. 2, nr. 1, i lov om en børne- og ungeydelse, eller den ene forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, og barnet ikke efterfølgende bopælsregistreres hos den anden forældremyndighedsindehaver, jf. § 4, stk. 2, nr. 2, i lov om en børne- og ungeydelse.

Udbetales den fulde børne- og ungeydelse til den ene forældremyndighedsindehaver, skal ydelsen fremadrettet ligedeles efter § 4, stk. 1, 1. pkt., i lov om en børne- og ungeydelse, hvis den anden forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos modtageren af ydelsen, eller hvis barnet bliver bopælsregistreret hos den anden forældremyndighedsindehaver, jf. § 4, stk. 3, i lov om en børne- og ungeydelse.

En samværsafgørelse, der kan danne grundlag for udbetaling af børne- og ungeydelsen, skal før den 1. april 2019 være truffet af Statsforvaltningen eller Ankestyrelsen, og skal fra og med den 1. april 2019 været truffet af

Familieretshuset eller domstolene. En afgørelse om midlertidigt samvær kan ikke anvendes som grundlag for udbetaling af børne- og ungeydelsen.

Et forlig om samvær, der skal kunne danne grundlag for udbetaling af børne- og ungeydelsen, skal være indgået for Familieretshuset eller domstolene og vil typisk fremgå af et mødereferat eller af en retsbog. En aftale om samvær, der er indgået direkte mellem forældremyndighedsindehaverne uden involvering af Familieretshuset eller domstolene, og en mundtlig samværsaftale kan ikke danne grundlag for udbetaling af børne- og ungeydelsen.

I tilfælde, hvor en forældremyndighedsindehaver, som modtager børne- og ungeydelse, indsættes i en institution under Kriminalforsorgen, kan Udbetaling Danmark bestemme, at udbetalingen skal ske til den indsattes ægtefælle, såfremt barnet opholder sig hos denne, jf. § 4, stk. 4, i lov om en børne- og ungeydelse.

Hvis en forælder har forældremyndigheden alene over barnet, udbetales hele børne- og ungeydelsen til denne, jf. § 4, stk. 5, i lov om en børne- og ungeydelse.

Udbetalingen af børne- og ungeydelsen kan også ske til barnet eller den unge selv, hvis Udbetaling Danmark skønner det bedst for barnet eller den unge, jf. § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungeydelse.

Udbetaling af børne- og ungeydelsen efter lov om en børne- og ungeydelse § 4, stk. 1-7, skal ske med virkning fra næstkommende kvartal eller måned, efter der er truffet afgørelse om udbetaling af ydelsen, jf. § 4, stk. 9, i lov om en børne- og ungeydelse.

2.1.1.2. Samvær

Det fremgår af § 19 i forældreansvarsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1768 af 30. november 2020, at barnets forbindelse med begge forældre søges bevaret ved, at barnet har ret til samvær med den forælder, som det ikke har bopæl hos (samværsforælderen).

Forældrene kan indgå en aftale om barnets samvær med den forælder, som barnet ikke har bopæl hos. Der stilles ikke krav om, at aftalen om samvær skal godkendes af eller anmeldes til Familieretshuset.

Hvis forældrene er uenige om omfanget og udøvelsen af samvær, kan der efter anmodning træffes afgørelse om samværet og fastsættes de nødvendige bestemmelser i forbindelse hermed, jf. § 21, stk. 1, i forældreansvarsloven.

Det er ikke muligt at fastsætte samvær mod en samværsforælders ønske. Dette skyldes, at samvær bør være udtryk for den samværssøgendes egen vilje og ønske om kontakt med barnet og ikke et resultat af indgriben fra det offentlige.

Efter § 29, stk. 1, i forældreansvarsloven kan der under behandlingen af en sag om forældremyndighed, barnets bopæl eller samvær efter anmodning træffes afgørelse om midlertidigt samvær. Afgørelsen træffes af den myndighed, der behandler sagen, dvs. Familieretshuset eller familieretten.

Efter § 29, stk. 2, i forældreansvarsloven gælder en afgørelse om midlertidigt samvær efter bestemmelsens stk. 1 under en sag om samvær, indtil der foreligger en endelig afgørelse om samvær, der kan fuldbyrdes, en aftale om samværet eller en afgørelse eller aftale om anden kontakt. Efter bestemmelsens stk. 3 bliver en afgørelse om midlertidigt samvær efter stk. 1 under en sag om forældremyndighed eller barnets bopæl endelig, når der foreligger en endelig afgørelse om forældremyndigheden eller barnets bopæl, der kan fuldbyrdes, eller en aftale om forældremyndigheden eller barnets bopæl.

Endvidere følger det af § 29 a i forældreansvarsloven, at hvis barnet ikke har samvær med samværsforælderen, skal Familieretshuset hurtigst muligt og inden 4 uger efter modtagelsen af en anmodning om fastsættelse af samvær træffe afgørelse om kontaktbevarende samvær. En sådan afgørelse om kontaktbevarende samvær gælder, indtil der foreligger en endelig afgørelse om samvær, der kan fuldbyrdes, eller en aftale om samværet.

Endelig følger det af § 29 b i forældreansvarsloven, at opholder et barn sig i en boform efter §§ 109 eller 110 i lov om social service med den ene forælder, og godtgøres det, at opholdet skyldes vold fra den anden forælder, skal der af hensyn til barnets bedste efter anmodning fra den forælder, som barnet opholder sig hos, træffes en midlertidig afgørelse om, at barnet ikke har samvær eller anden kontakt med den anden forælder. Dette gælder dog ikke, hvis det anses for bedst for barnet at have kontakt med den anden forælder.

2.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Af lovforslaget om lighedeling af børne- og ungeydelsen fremgår det, at modellen for udbetalingsreglerne tager hensyn til, hvis barnet overvejende bor hos den ene af forældremyndighedsindehaverne, og at der skabes gode forudsætninger for, at forældremyndighedsindehaverne selv tager ansvar for familien, men samtidig tages der hensyn til de tilfælde, hvor forældremyndighedsindehaverne ikke kan nå til enighed, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 31 som fremsat, side 4.

UDKAST

Siden de nye udbetalingsregler trådte i kraft den 1. januar 2022, har det vist sig, at nogle forældremyndighedsindehavere, der har barnet boende mindst 9 ud af 14 dage, har udfordringer med at skaffe den fornødne dokumentation herfor, f.eks. en samværsafgørelse eller et forlig, for at få udbetalt den fulde børne- og ungeydelse.

Der har således vist sig et behov for i højere grad at understøtte intentionen om, at forældremyndighedsindehavere, hos hvem et barn bor, kan få udbetalt den fulde ydelse.

Det foreslås, at hele børne- eller ungeydelsen også skal kunne udbetales til en forældremyndighedsindehaver, der med en afgørelse om midlertidigt samvær eller en erklæring om omfang af samvær kan dokumentere, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 og 6.

Samtidig foreslås det, at en afgørelse om midlertidigt samvær eller en erklæring om omfanget af samvær skal kunne anvendes som dokumentation for, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den forældremyndighedsindehaver, der modtager den fulde ydelse, hvorefter der skal ske ligedeling af ydelsen efter § 4, stk. 1, 1. pkt., i lov om en børne- og ungeydelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 4 og 7.

Endvidereforeslås det, at der indsættes en ny bestemmelse i forældreansvarsloven, jf. lovforslagets § 7, nr. 1. Forslaget vil betyde, at Familieretshuset får hjemmel til at udstede en erklæring om, hvorvidt barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver. Erklæringen vil kunne bruges som dokumentation for at få udbetalt den fulde børne- og ungeydelse eller en ligedeling heraf. For en nærmere beskrivelse af forslaget henvises til lovforslagets § 7, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

Det vil være Udbetaling Danmark, der træffer afgørelse om udbetaling af ydelsen, herunder hvilket betydning erklæringen har for den konkrete sag. Udbetaling Danmarks afgørelser om udbetaling af ydelsen vil kunne påklages til Ankestyrelsen.

Det foreslås yderligere at sidestille udbetalingsreglerne for børne- og ungeydelsen til forældremyndighedsindehavere, der er indlagt eller anbragt på en retspsykiatrisk afdeling, med udbetalingsreglerne for forældremyndighedsindehavere, som er indsatte under Kriminalforsorgen. Hertil foreslås det, at Udbetaling Danmark i tilfælde, hvor en forældremyndighedsindehaver, der modtager børne- og ungeydelsen, indlægges eller anbringes på en retspsykiatrisk afdeling til behandling, kan beslutte, at udbetalingen af ydelsen skal

ske til den indlagtes eller anbragtes ægtefælle, såfremt dennes særbarn opholder sig hos ægtefællen, jf. lovforslagets § 1, nr. 8.

Herudover foreslås det at præcisere, at udbetaling af børne- eller ungeydelsen helt eller delvist kan ske til barnet eller den unge selv, hvis Udbetaling Danmark skønner det bedst for barnet eller den unge, jf. lovforslagets § 1, nr. 9. Som konsekvens af forslaget om hel eller delvis udbetaling af børne- eller ungeydelse til barnet eller den unge selv, foreslås justering af reglerne for udbetaling af supplerende grøn check til personer med barn således, at modtager barnet eller den unge delvist, dvs. halvdelen af, børne- eller ungeydelsen selv, vil den forældremyndighedsindehaver, der modtager den resterende del, dvs. den anden halvdel, af børne- eller ungeydelsen for barnet eller den unge, modtage dobbelt grøn check for barnet. Det betyder, at den forældremyndighedsindehaver, der ikke modtager børne- eller ungeydelse for barnet eller den unge, ikke vil kunne modtage supplerende grøn check for personer med børn.

Ydermere foreslås det at præcisere, at hvis familien rejser ind i landet, eller der sker hjemgivelse, skal udbetaling af børneydelsen efter § 4, stk. 1-7, i lov om en børne- og ungeydelse ske med virkning fra næstkommende kvartal, og udbetaling af ungeydelsen efter § 4, stk. 1-7, i lov om en børne- og ungeydelse skal ske med virkning fra næstkommende måned, i hvilken retten til ydelsen er erhvervet, jf. lovforslagets § 1, nr. 10.

Hertil bemærkes, at børne- og ungeydelsen er omfattet af forordning nr. 883/2004/EF af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger. Forordningen indeholder regler om koordinering af medlemsstaternes sociale sikringsordninger. Det er de enkelte medlemsstaters kompetence at fastlægge indholdet af de sociale sikringsordninger, herunder også betingelserne for at opnå ret til ydelser.

Udbetaling af børne- og ungeydelsen til personer omfattet af forordning nr. 883/2004/EF skal ske i henhold til forordningens artikel 67-69. Den foreslåede præcisering i lovforslagets § 1, nr. 10, indebærer, at det gøres det klart, hvornår der sker udbetaling af børne- og ungeydelsen ved indrejse eller hjemgivelse. Den foreslåede ændring anses på ovennævnte baggrund for at være i overensstemmelse med EU-retten.

Endelig foreslås det at præcisere, at krav på betaling vedrørende fritidstilbud efter dagtilbudsloven kan modregnes i børne- og ungeydelsen, jf. lovforslagets § 1, nr. 11.

2.2. Delvis skattefritagelse af indtægt fra salg af sociale aviser

2.2.1. Gældende ret

Det følger af statsskattelovens § 4, at alle indtægter i penge eller i formuegoder af pengeværdi er skattepligtige for modtageren.

Indtægt fra salg af sociale aviser er efter gældende regler ikke undtaget fra skattepligt og skal derfor medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

2.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Sælgere af sociale aviser skal på grund af hvidvasklovgivningen fremover identificere sig over for banken for at kunne anvende elektronisk betaling. Sælgerne er ofte socialt udsatte eller hjemløse, som sjældent ønsker at identificere sig, f.eks. fordi de frygter, at den øgede synlighed om deres indtægter fra avissalget vil udløse skatteopkrævning eller fradrag i offentlige ydelser, eller grundet sociale eller psykiske udfordringer.

Det foreslås på den baggrund at skattefritage indtægt på op til 42.766 kr. årligt fra salg af sociale aviser, der er udgivet af en forening mv., som er godkendt efter ligningslovens § 8 A. Det foreslås, at beløbet skal reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent, og at reguleringen skal ske første gang den 1. januar 2026, og at de beløb, der fremkommer efter regulering, skal afrundes til nærmeste hele kronebeløb, og at indtægter, der i et kalenderår overstiger grundbeløbet, skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det fastsatte beløb og reguleringen heraf foreslås at skulle svare til det beløb, som er fastsat i lov om socialt frikort, jf. denne lovs §§ 1 og 8. Ordningen om socialt frikort har til formål at understøtte, at de mest udsatte og sårbare borgere i samfundet gives bedre muligheder for at deltage i samfundets arbejdsfællesskaber. Med ordningen om socialt frikort har borgere med særlige sociale problemer mulighed for at tjene op til 42.766 kr. (2025-niveau) skattefrit årligt, uden at indkomsten fradrages i andre offentlige ydelser.

Den foreslåede ordning vil medføre, at personers indtægt, der ikke overstiger 42.766 kr. årligt fra salg af sociale aviser udgivet af en forening mv. der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fra og med 1. januar 2026, samt at beløbet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent, og at reguleringen sker første gang den 1. januar 2026, hvor de beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Indtægter, der i et kalenderår overstiger

grundbeløbet, medregnes til den skattepligtige indkomst. Den sociale avis skal være udgivet af en forening mv., som er godkendt efter ligningslovens § 8 A.

2.3. Justering af opkrævningsregler for pensionsbeskatning

2.3.1. Gældende ret

Det fremgår af pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 2, at opkrævningslovens kapitel 5 finder anvendelse på betaling af pensionsafgift som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 1. Det indebærer, at afgiftskrav omfattet af pensionsbeskatningsloven egentlig skal opkræves via skattekontoen.

Det fremgår tilsvarende af pensionsafkastbeskatningslovens § 28, stk. 4, som er vedtaget ved lov nr. 1535 af 19. december 2007, men ikke trådt i kraft, at opkrævningslovens kapitel 5 finder anvendelse på betalinger omfattet af denne lov.

Det følger af opkrævningslovens § 1, stk. 1, at loven gælder for opkrævning af skatter og afgifter m.v. for virksomheder, selskaber, fonde eller foreninger m.v., der er registreret hos Skatteforvaltningen, medmindre der er fastsat særlige bestemmelser i anden lovgivning. Da pensions-, livsforsikrings- og pengeinstitutter skal registreres hos Skatteforvaltningen, er pensionsafkastbeskatningsloven i et vist omfang omfattet af opkrævningslovens regler.

2.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er med den eksisterende systemløsning ikke muligt at opkræve skatter og afgifter efter pensionsafkastbeskatningsloven og pensionsbeskatningsloven på skattekontoen som forudsat i opkrævningslovens kapitel 5. Opkrævningen følger aktuelt de opkrævningsregler og procedurer, som findes i henholdsvis pensionsafkastbeskatningsloven og pensionsbeskatningsloven, jf. også SKM2013.656.SKAT. Ingen af disse to love indeholder dog et komplet regelsæt for rykker- og morarenteprocedurer, og de generelle regler i opkrævningsloven finder i et vist omfang anvendelse.

Det foreslås derfor at tilpasse opkrævningsreglerne for pensionsbeskatning til de specifikke regler, der gælder i pensionsafkastbeskatningsloven og pensionsbeskatningsloven, og til de relevante, generelle regler i opkrævningsloven. Herved tilvejebringes et mere præcist og retvisende regelgrundlag for opkrævningen af pensionsafkastskat og pensionsafgift, der er i overensstemmelse med de administrative systemer, der benyttes til opkrævningen, og i overensstemmelse med reglerne i pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven og relevante, generelle regler i opkrævningsloven.

For nærmere om de foreslåede tekniske justeringer henvises til lovforslagets §§ 4-6 og bemærkningerne hertil.

2.4. Undtagelse for fradrag i kontanthjælpen for indtægter fra salg af sociale aviser

2.4.1. Gældende ret

Det fremgår af den gældende § 14, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen i forbindelse med afgørelse om ret til kontanthjælp skal se bort fra formue i form af legater, der er fritaget for beskatning efter ligningslovens § 7, nr. 6, og fra formue, som skyldes beløb, der er udbetalt som godtgørelse for varigt men og ikkeøkonomisk skade, samt ydelser fra godkendte sociale fonde, stiftelser, foreninger m.v., der er fritaget for beskatning hos modtageren, jf. ligningslovens § 7, nr. 22 og 40.

Det fremgår videre af den gældende § 33, stk. 1, nr. 4, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen ikke foretager fradrag i kontanthjælpen for indtægter i form af legater, der er fritaget for beskatning efter ligningslovens § 7, nr. 6, og ydelser fra godkendte sociale fonde, stiftelser m.v., der er fritaget for beskatning hos modtageren, jf. ligningsloven § 7, nr. 22 og 40.

For tildeling og beregning af kontanthjælp indgår alle indtægter, uanset om de er skattepligtige eller ej. Det betyder, at indtægter fra salg af sociale aviser efter de gældende regler om kontanthjælp i lov om aktiv socialpolitik ikke er undtaget, hverken efter reglerne om fradrag for indtægter eller reglerne om formue, og indtægt fra salg af sociale aviser vil efter gældende regler medføre fradrag i kontanthjælp m.v.

2.4.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Sælgere af sociale aviser vil på grund af hvidvasklovgivning fremadrettet blive nødt til at identificere sig for at kunne anvende elektronisk betaling. Sælgerne er ofte socialt udsatte eller hjemløse, som sjældent ønsker at identificere sig, grundet sociale eller psykiske udfordringer, eller fordi de frygter, at den øgede synlighed om deres indtægter fra avissalget vil udløse skatteopkrævning eller fradrag i offentlige ydelser.

Det foreslås på den baggrund, at indtægter fra salg af sociale aviser skal være undtaget fra formueopgørelsen for ret til kontanthjælp. Derudover foreslås det, at løbende indtægter fra salg af sociale aviser ikke skal medføre fradrag i kontanthjælp m.v.

De foreslåede ændringer vil medføre, at kommunen skal se bort fra indtægter fra salg af sociale aviser op til det beløb, der vil være fritaget for beskatning efter ligningsloven, ved formueopgørelsen for ret til kontanthjælp m.v., samt at kommunen ikke skal foretage fradrag i kontanthjælpen for løbende indtægter fra salg af sociale aviser op til det beløb, der vil være fritaget for beskatning efter ligningsloven. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr.1, og bemærkningerne hertil.

Forslaget om at gøre indtægter fra salg af sociale aviser skattefrie for sælgeren med højst 42.766 kr., jf. pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger, betyder, at skattefrie indtægter fra salg af sociale aviser ikke vil indgå i udmålingen af ydelser, herunder førtidspension, som beregnes på baggrund af skattepligtige indtægter.

3. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes at have ligestillingsmæssige konsekvenser, da det i højere grad muliggør fravigelse af udgangspunktet om lighed af børne- og ungedydelser mellem begge forældremyndighedsindehavere. Den foreslåede ændring medfører, at det bliver lettere for en forældremyndighedsindehaver, som har barnet mindst 9 ud af 14 dage, at fremskaffe dokumentation, der kan anvendes til at få den fulde ydelse udbetalt.

Det skønnes, at det overvejende er barnets moder, der har barnet boende i mindst 9 ud af 14 dage, og som efter de gældende regler har udfordringer med at opnå den nødvendige dokumentation for at kunne modtage den fulde ydelse. Det forventes derfor, at flere mødre end fædre vil få udbetalt den fulde børne- og ungedydelse som følge af lovforslaget.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

4.1.1. Ændring af udbetalingsreglerne for børne- og ungedydelser

Udbetalinger af børne- og ungedydelse er i udgangspunktet uafhængige af, om modtageren er barnets ene eller begge forældre. Der vil dog være en effekt fra indkomstaftapningen af ydelsen, der kan være forskellig, alt efter hvilken af forældrene der får den. Under forudsætning af, at der typisk er tale om, at barnets moder med forslaget vil få mere i ydelse, og barnets fader mindre, og da kvinders indkomst i gennemsnit er mindre end mænds, vil forslaget medføre merudgifter som følge af mindre indkomstaftapning. Set

i lyset af det relativt begrænsede antal sager skønnes de årlige merudgifter ikke at være nævneværdige.

4.1.2. Delvis skattefritagelse af indtægt fra salg af sociale aviser

Lovforslaget vurderes at medføre et begrænset mindreprovenu som delvist vedrører kommunerne. Forslaget har ingen provenumæssige konsekvenser for regionerne.

Den delvise skattefritagelse af indtægt fra salg af sociale aviser har karakter af en skatteudgift, der dog anses som en bagatel og derfor ikke indgår i Skatteministeriets opgørelse over skatteudgifter.

4.1.3. Justering af opkrævningsregler for pensionsbeskatning

Lovforslagets del om justering af opkrævningsregler for pensionsbeskatning vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige.

4.1.4. Undtagelse for fradrag i kontanthjælpen for indtægter fra salg af sociale aviser

Det skønnes, at lovforslaget ikke indebærer nævneværdige økonomiske konsekvenser på Beskæftigelsesministeriets område. Det skyldes, at sælgere af sociale aviser kan være anonyme under gældende regler, hvorfor det forventes, at sælgere i praksis ikke fradrages i kontanthjælp. Dermed skønnes ændringen ikke at have nævneværdig betydning for udbetalingen af kontanthjælp.

4.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

4.2.1. Ændring af udbetalingsreglerne for børne- og ungeydelsen

Lovforslaget vurderes isoleret set ikke at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen.

Lovforslaget vurderes at medføre administrative omkostninger svarende til 0,8 mio. kr. årligt i Familieretshuset.

Eventuelle økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner skal forhandles med de kommunale parter.

Lovforslaget vurderes at være i overensstemmelse med principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

Det vurderes, at princip nr. 1 om enkle og klare regler er iagttaget i lyset af, at det med lovforslaget i højere grad bliver muligt for forældremyndighedsindehavere, der har barnet boende i mere end 9 ud af 14 dage, at opnå den nødvendige dokumentation for at kunne modtage den fulde ydelse. Det vurderes, at den foreslåede ordning bidrager til enkle og klare regler i lovgivningen, da ordningen vil medføre, at forældremyndighedsindehavere får klarhed over, hvilken dokumentation der er nødvendig for at kunne modtage den fulde ydelse. Dette vurderes bl.a. at kunne medføre, at reglerne bliver lettere for myndighederne at forvalte.

Udbetaling Danmark vil endvidere kommunikere via digital post til personer, der er omfattet af forslaget, og som ikke er undtaget fra at modtage digital post, jf. § 13 i lov om Udbetaling Danmark. Princip nr. 2 om digital kommunikation er derfor iagttaget i lovforslaget.

4.2.2. Delvis skattefritagelse af indtægt fra salg af sociale aviser

Lovforslaget vurderes ikke at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v. Principperne for agil erhvervsrettet regulering vurderes på denne baggrund ikke at være relevante for de konkrete forslag i lovforslaget.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Den del af lovforslaget, der vedrører udbetaling af børne- og ungeydelse, kan have administrative konsekvenser for ikke-samboende forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed, i det omfang børne- og ungeydelsen ikke ønskes delt, men udbetalt til den ene af forældremyndighedsindehaverne.

Hvis forældremyndighedsindehaverne ikke er enige, vil den forældremyndighedsindehaver, der kan dokumentere, at det ved en afgørelse om midlertidigt samvær eller en erklæring om omfang af samvær udstedt af Familieretshuset fremgår, at barnet er mindst 9 ud af 14 dage hos denne, ved brug af en selvbetjeningsløsning, hvor forældremyndighedsindehaveren logger ind ved hjælp af et elektronisk ID, kunne anmode Udbetaling Danmark om udbetaling af hele ydelsen.

Den del af lovforslaget som vedrører skattefritagelse af indtægt fra salg af sociale aviser, vurderes ikke at have nævneværdige administrative

konsekvenser for borgerne. Såfremt borgeren har indtægt fra salg af sociale aviser, som overstiger den fastsatte beløbsgrænse, vil det fortsat være borgerens ansvar at oplyse herom til skattemyndighederne.

Den del af lovforslaget, der vedrører justeringen af pensionsskatteopkrævningen, vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Børne- og ungedyldelsen er omfattet af forordning nr. 883/2004/EF af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger. Forordningen indeholder regler om koordinering af medlemsstaternes sociale sikringsordninger. Det er de enkelte medlemsstats kompetence at fastlægge indholdet af de sociale sikringsordninger, herunder også betingelserne for at opnå ret til ydelser.

I medfør af artikel 68 i forordning nr. 883/2004/EF er det beskæftigelseslandets lovgivning, der har forrang, hvorfor dansk lovgivning som udgangspunkt finder anvendelse, hvor en person, der er beskæftiget i Danmark som led i beskæftigelsesforholdet, efter forordningen udløser ret til, at familien kan modtage familieydelser, selv om barnet bor i et andet EU/EØS-land eller Schweiz (eksportabilitetsprincippet).

Hvis der er ret til børne- og ungedyldelse til det samme barn fra flere EU/EØS-lande eller Schweiz, afgøres det efter artikel 68 i forordning nr. 883/2004/EF – den såkaldte prioriteringsregel – hvilket lands lovgivning om familieydelser, der har forrang. Når det er fastlagt, hvilket lands lovgivning, der har forrang, er det national lovgivning i det kompetente land, som finder anvendelse, jf. artikel 67.

I tilfælde af, at den person, til hvem børne- og ungedyldelsen skal udbetales, ikke anvender dem til familiemedlemmernes underhold, skal den kompetente institution efter anmodning fra og gennem institutionen i den medlemsstat, hvor familiemedlemmerne har deres bopæl, eller den institution eller det organ, der er udpeget hertil af den kompetente myndighed i den nævnte medlemsstat, udbetale børne- og ungedyldelse med frigørende virkning til den fysiske eller juridiske person, som faktisk forsørger familiemedlemmerne, jf. artikel 68 a.

Det foreslås, at der indsættes et nyt punktum i lov om en børne- og ungeydelse § 4, stk. 9, hvorefter udbetaling af børneydelse efter stk. 1-7 ved indrejse eller hjemgivelse skal ske med virkning fra næstkommende kvartal, og udbetaling af ungeydelse efter stk. 1-7 skal ved indrejse eller hjemgivelse ske med virkning fra næstkommende måned, i hvilken retten til ydelsen er erhvervet. Den foreslåede præcisering indebærer, at det gøres klart, hvornår der sker udbetaling af børne- og ungeydelsen ved indrejse eller hjemgivelse.

Lovforslaget anses på ovennævnte baggrund at være i overensstemmelse med EU-retten.

Lovforslagets øvrige dele har ingen EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 27. juni 2025 til den 21. august 2025 (55 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Akademikerne, Advokatsamfundet, Ankestyrelsen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsløshedskassen for Selvstændige Erhvervsdrivende (ASE), ATP, Bornholm byret, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Børne- og Kulturchefforeningen, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, Business Danmark, CEPOS, Danes Worldwide, Danmarks Frie Fagforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Danske A-kasser (DAK), Danske Advokater, Danske Familieadvokater, Danske Handicaporganisationer (DH), Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Kvindesamfund, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Socialrådgiverforening, Delebarnets Vilkår, Den Danske Dommerforening, Det Centrale Handicapråd, Digitaliseringsstyrelsen, DI, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolenes Tjenestemandsforening, Domstolsstyrelsen, Esbjerg byret, Familieretshuset, Fagbevægelsens Hovedorganisation (FH), Finans Danmark, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Far til Støtte for Børn og Forældre, Foreningen Hus Forbi, Foreningen Minoritet, Forhandlingsfællesskabet, Forsikring & Pension, Frederiksberg byret, FSR - danske revisorer, Glostrup byret, Helsingør byret, Herning byret, Hillerød byret, Hjørring byret, HK Landsklubben Danmarks Domstole, Holbæk byret, HOME-START, Institut for Menneskerettigheder, Jobrådgivernes Brancheforening, Justitia, KL, Kolding byret, Kommunale Velfærdschefer, Københavns Universitet (Det Juridiske Fakultet), København byret, Kraka, Kvinderådet, Landsforeningen af nuværende og tidligere Psykiatribrugere (LAP), Landsforeningen Børn og Samvær,

Landsskatteretten, Lederne, Lev uden Vold, LOKK, Lyngby byret, Mande-centeret, Manderådets Udvalg for Familieret, Mødrehjælpen, Nykøbing by-ret, Næstved byret, Odense byret, Psykiatrifonden, Randers byret, Red Bar-net, Retspolitisk Forening, Rigsrevisionen, Roskilde byret, Røde Kors, Rå-det for Etniske Minoriteter, Rådet for Psykisk Sårbare på arbejdsmarkedet, Rådet for Socialt Udsatte, SAND – De hjemløses landsorganisation, Dansk Kvindesamfund, Skatteankeforvaltningen, SIND, SRF Skattefaglig For-ening, Svendborg byret, Syddansk Universitet (Juridisk Institut), Sønder-borg byret, Viborg byret, Vestre Landsret, Ældre Sagen, Østre Landsret, Aalborg byret, Aalborg Universitet (Juridisk Institut), Aarhus byret, Aarhus Universitet (Juridisk Institut)

11. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindreud-gifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merud-gifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konse-kvenser for stat, kommuner og regio-ner	Ingen	Forslaget vil medføre merudgifter til børne- og ungeydelse, der dog ikke skønnes at være nævnevær-dige. Den del af lovforslaget, som vedrø-rer delvis skattefritagelse af indtægt fra sociale aviser vurderes at med-føre et begrænset mindreprovenu.
Implementerings-konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Den del af lovforslaget, der vedrø-rer børne- og ungeydelsen, vurderes at medføre administrative omkost-ninger svarende til 0,8 mio. kr. år-ligt i Familieretshuset.
Økonomiske konse-kvenser for erhvervs-livet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative kon-sekvenser for er-hvervslivet m.v.	Ingen	Ingen
Administrative kon-sekvenser for bor-gerne	Ingen	Den del af lovforslaget, som vedrø-rer børne- og ungeydelsen, kan have administrative konsekvenser for ik-kesamboende

UDKAST

		forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed, i det omfang børne- og ungedyldelsen ikke ønskes delt, men udbetalt til den ene af forældremyndighedsindehaverne Den del af lovforslaget som vedrører delvis skattefritagelse af indtægt fra salg af sociale aviser, vurderes ikke at have nævneværdige administrative konsekvenser for borgerne. Såfremt borgeren har indtægt fra salg af sociale aviser, som overstiger den fastsatte beløbsgrænse, vil det fortsat være borgerens ansvar at oplyse herom til skattemyndighederne.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Børne- og ungedyldelsen er omfattet af forordning nr. 883/2004/EF af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger. Forordningen indeholder regler om koordinering af medlemsstaternes sociale sikringsordninger. Det er de enkelte medlemsstats kompetence at fastlægge indholdet af de sociale sikringsordninger, herunder også betingelserne for at opnå ret til ydelser. Udbetaling af børne- og ungedyldelsen til personer omfattet af forordning nr. 883/2004/EF skal ske i henhold til forordningens artikel 67-69. Det foreslås, at der indsættes et nyt punktum i lov om en børne- og ungedyldelse § 4, stk. 9, hvorefter udbetaling af børneydelse efter stk. 1-7 ved indrejse eller hjemgivelse skal ske med virkning fra næstkommende kvartal, og udbetaling af ungedyldelse efter stk. 1-7 skal ved indrejse eller hjemgivelse ske med virkning fra næstkommende måned, i hvilken retten til ydelsen er erhvervet. Den foreslåede præcisering indebærer, at det gøres klart, hvornår der sker udbetaling af børne- og ungedyldelsen ved indrejse eller hjemgivelse.	

UDKAST

	Lovforslaget anses på ovennævnte baggrund at være i overensstemmelse med EU-retten.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Børne- og ungeydelsen reguleres årligt i henhold til udviklingen i forbrugerprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik, jf. lov om en børne- og ungeydelse § 1, stk. 3. Reguleringen foretages på grundlag af forbrugerprisindeksets årsgennemsnit for det år, der ligger 2 år forud for det kalenderår, hvor ydelsen udbetales. Beløbene forhøjes eller nedsættes med samme procent, som forbrugerprisindekset er ændret i forhold til niveauet i 2009. Den procentvise ændring beregnes med én decimal, og de regulerede beløb afrundes til det nærmeste hele kronebeløb, der kan deles med 12, jf. lov om en børne- og ungeydelse § 1, stk. 3.

Det følger af § 4 i lov om en børne- og ungeydelse, at forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over et eller flere børn modtager børne- og ungeydelsen med halvdelen til hver.

Det foreslås, at i § 1, stk. 3, 7. pkt., i lov om en børne- og ungeydelse ændres »12« til »24«.

Den foreslåede ændring indebærer, at det regulerede beløb fremover skal afrundes til det nærmeste hele kronebeløb, der kan deles med 24.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med, at det regulerede beløb efter § 1, stk. 3, kan være et ulige tal, som ikke kan deles ligeligt mellem to forældremyndighedsindehavere. Ved at afrunde til det nærmeste hele kronebeløb, der kan deles med 24, sikres det, at beløbet kan fordeles ligeligt mellem to forældremyndighedsindehavere.

Ændringen sikrer således, at det regulerede beløb efter § 1, stk. 3, fremover kan deles lige med to i alle tilfælde, dvs. både ved den kvartalsvise udbetaling af børneydelsen og den månedlige udbetaling af ungeydelsen.

Til nr. 2

Der udbetales for børn og unge under 18 år en skattefri børne- og ungeydelse, jf. § 1, stk. 1 og 2, i lov om en børne- og ungeydelse, hvis betingelserne i lovens § 2 er opfyldt, herunder, at den person, der har forældremyndigheden over barnet eller har taget barnet i pleje med henblik på adoption, er fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1.

For børn under 15 år udbetales børneydelsen med en fjerdedel i hvert kvartal, jf. lov om en børne- og ungeydelse § 5, stk. 3. Ydelsen udbetales første gang for det kvartal efter det kvartal, hvori barnet er født. Børneydelsens størrelse afhænger af barnets alder. For børn under 3 år er beløbet 21.168 kr. årligt (2025-niveau), for børn mellem 3 og 6 år er beløbet 16.764 kr. årligt, og for børn og unge mellem 7 og 14 år er beløbet 13.188 kr. årligt (2025-niveau).

For unge mellem 15 og 17 år sker udbetalingen månedsvist, og sidste gang for den måned, hvor den unge fylder 18 år. I den måned, hvor den unge fylder 18 år, udbetales ydelsen forholdsmæssigt, svarende til antallet af dage fra månedens begyndelse til og med fødselsdagen i forhold til antallet af dage i måneden, jf. lov om en børne- og ungeydelse § 5, stk. 4. For unge mellem 15 og 17 år er beløbet 13.188 kr. årligt (2025-niveau).

Det er en betingelse for retten til børne- og ungeydelsen, at kommunalbestyrelsen ikke for det pågældende kvartal har meddelt Udbetaling Danmark, at kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om standsning af børne- og ungeydelsen på baggrund af en underretning om, at barnet har ulovligt skolefravær på 15 pct. eller derover inden for det pågældende kvartal, jf. lov om en børne- og ungeydelse § 2, stk. 1, nr. 10.

Det foreslås, at i § 2, *stk. 1, nr. 10*, i lov om en børne- og ungeydelse ændres »§ 155 c i lov om social service« til »§ 134 i barnets lov«.

Det foreslåede er en konsekvens af, at § 155 c i lov om social service blev ophævet ved lov nr. 753 af 13. juni 2023, men videreført som § 134 i barnets lov.

Til nr. 3

Efter § 4, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse udbetales i udgangspunktet for forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet børne- og ungeydelsen med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne.

Hele ydelsen kan dog udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis begge forældremyndighedsindehavere erklærer, at de er enige heri, jf. § 4, stk. 2, nr. 1, i lov om en børne- og ungeydelse, eller den ene forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne,

og barnet ikke efterfølgende bopælsregistreres hos den anden forældremyndighedsindehaver, jf. § 4, stk. 2, nr. 2, i lov om en børne- og ungeydelse.

Det foreslås, at i § 4, stk. 2, nr. 1, i lov om en børne og ungeydelse udgår », eller«.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med, at der med lovforslagets § 1, nr. 6, foreslås at indsætte en ny dokumentationsmulighed i lov om en børne- og ungeydelse som § 4, stk. 2, nr. 3, hvorefter en forældremyndighedsindehaver kan anvende en erklæring efter forældreansvarslovens § 44 a, stk. 1, nr. 1, som dokumentation for at modtage den fulde ydelse.

Til nr. 4

Efter § 4, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse udbetales i udgangspunktet for forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet børne- og ungeydelsen med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne.

Det følger af § 4, stk. 2, nr. 1, i lov om en børne- og ungeydelse, at hele ydelsen kan udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis begge forældremyndighedsindehavere erklærer, at de er enige heri. Har begge forældremyndighedsindehavere erklæret, at de er enige i, at udbetalingen af børne- og ungeydelsen kun skal ske til den ene forældremyndighedsindehaver, kan erklæringen efterfølgende ikke ensidigt trækkes tilbage af den ene forældremyndighedsindehaver.

Det følger endvidere af § 4, stk. 2, nr. 2, i lov om en børne- og ungeydelse, at den fulde ydelse kan udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, såfremt denne dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, og barnet ikke efterfølgende er bopælsregistreret i CPR hos den anden forældremyndighedsindehaver.

Videre følger det af § 4, stk. 3, i lov om en børne- og ungeydelse, at ydelser, der udbetales efter stk. 2, ligeledes skal udbetales efter stk. 1, 1. pkt., hvis den anden forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos modtageren af ydelsen, eller hvis barnet bliver bopælsregistreret i CPR hos den anden forældremyndighedsindehaver.

En samværsafgørelse, der kan danne grundlag for udbetaling af børne- og ungeydelsen, skal været truffet af Familieretshuset eller domstolene. En afgørelse om midlertidigt samvær kan ikke anvendes som grundlag for udbetaling af ydelsen.

Et forlig om samvær, der skal kunne danne grundlag for udbetaling af børne- og ungeydelsen, skal være indgået for Familieretshuset eller domstolene og vil typisk fremgå af et mødereferat m.v. eller af en retsbog. En aftale om samvær, der er indgået direkte mellem forældremyndighedsindehaverne uden involvering af Familieretshuset eller domstolene og en mundtlig samværsaftale, kan ikke danne grundlag for udbetaling af ydelsen.

Det foreslås, at i § 4, stk. 2, nr. 2, og stk. 3, i lov om en børne og ungeydelse indsættes efter »samværsafgørelse« », herunder en afgørelse om midlertidigt samvær,«.

Den foreslåede ændring af § 4, stk. 2, nr. 2, vil betyde, at en afgørelse om midlertidigt samvær, hvorefter en forældremyndighedsindehaver skal have barnet i mindst 9 ud af 14 dage, vil kunne anvendes som dokumentation for udbetaling af den fulde børne- og ungeydelse efter § 4, stk. 2, i lov om en børne- og ungeydelse.

Forslaget om ændring af § 4, stk. 3, vil betyde, at en afgørelse om midlertidigt samvær vil kunne anvendes som dokumentation for, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den forældremyndighedsindehaver, der hidtil har fået udbetalt den fulde ydelse, således, at ydelsen efter § 4, stk. 3, vil skulle ligedeles mellem forældremyndighedsindehaverne.

Det foreslåede vil medføre, at en forældremyndighedsindehaver vil kunne anvende en afgørelse om midlertidigt samvær, der er truffet af enten Familieretshuset eller domstolene, som dokumentation for udbetaling af den fulde børne- og ungeydelse, eller som dokumentation for, at udbetalingen ikke længere skal ske til kun én forældremyndighedsindehaver.

Til nr. 5

Det følger af § 4, stk. 2, nr. 2, i lov om en børne- og ungeydelse, at den fulde ydelse kan udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, såfremt denne dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, og barnet ikke efterfølgende er bopælsregistreret i CPR hos den anden forældremyndighedsindehaver.

Der foreslås i § 4, stk. 2, nr. 2, ændres »forældremyndighedsindehaver.« til: »forældremyndighedsindehaver,«.

Det foreslåede er en konsekvens af, at der indsættes et nyt nr. 3 i § 4, stk. 2, i lov om en børne- og ungedydelse.

Til nr. 6

Det følger af § 4, stk. 2, nr. 1, i lov om en børne- og ungedydelse, at hele ydelsen kan udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis begge forældremyndighedsindehavere erklærer, at de er enige heri. Har begge forældremyndighedsindehavere erklæret, at de er enige i, at udbetalingen af børne- og ungedydelsen kun skal ske til den ene forældremyndighedsindehaver, kan erklæringen efterfølgende ikke ensidigt trækkes tilbage af den ene forældremyndighedsindehaver.

Det følger endvidere af § 4, stk. 2, nr. 2, i lov om en børne- og ungedydelse, at den fulde ydelse kan udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, såfremt denne dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, og barnet ikke efterfølgende er bopælsregistreret i CPR hos den anden forældremyndighedsindehaver.

Videre følger det af § 4, stk. 3, i lov om en børne- og ungedydelse, at ydelser, der udbetales efter stk. 2, ligeledes skal udbetales efter stk. 1, 1. pkt., hvis den anden forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos modtageren af ydelsen, eller hvis barnet bliver bopælsregistreret i CPR hos den anden forældremyndighedsindehaver.

En samværsafgørelse, der kan danne grundlag for udbetaling af børne- og ungedydelsen, skal været truffet af Familieretshuset eller domstolene. En afgørelse om midlertidigt samvær kan ikke anvendes som grundlag for udbetaling af ydelsen.

Et forlig om samvær, der skal kunne danne grundlag for udbetaling af børne- og ungedydelsen, skal være indgået for Familieretshuset eller domstolene og vil typisk fremgå af et mødereferat m.v. eller af en retsbog. En aftale om samvær, der er indgået direkte mellem forældremyndighedsindehaverne uden involvering af Familieretshuset eller domstolene og en mundtlig samværsaftale, kan ikke danne grundlag for udbetaling af ydelsen.

Det foreslås, at i § 4, stk. 2, i lov om en børne og ungeydelse indsættes som nr. 3, at den ene forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det følger af en erklæring efter forældreansvarslovens § 44 b, nr. 1, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, og at barnet ikke efterfølgende er bopælsregistreret i CPR hos den anden forældremyndighedsindehaver.

Forslaget vil betyde, at en forældremyndighedsindehaver, der har barnet mindst 9 ud af 14 dage, også vil kunne anvende en erklæring om samvær efter den ved lovforslagets § 7, nr. 1, foreslåede § 44 b, nr. 1, i forældreansvarsloven, der er udstedt af Familieretshuset, som dokumentation for udbetaling af den fulde børne- og ungeydelse efter § 4, stk. 2, i lov om en børne- og ungeydelse.

Det vil være en betingelse for udbetaling af den fulde børne- og ungeydelse efter den foreslåede bestemmelse i § 4, stk. 2, nr. 3, at barnet ikke efterfølgende er bopælsregistreret hos den anden forældremyndighedsindehaver. Det betyder, at hvis barnet efterfølgende bopælsregistreres i CPR hos den anden forældremyndighedsindehaver, da vil børne- og ungedelsen skulle deles mellem forældremyndighedsindehavere efter § 4, stk. 1, 1. pkt., i lov om en børne- og ungeydelse med halvdelen til hver.

Erklæringen vil ikke kunne anvendes som dokumentation for ændring af udbetalingen af børne- og ungedelsen i situationer, der er omfattet af overgangsordningen i § 4, stk. 10, i lov om en børne- og ungeydelse.

Til nr. 7

Det følger af § 4, stk. 2, nr. 1, i lov om en børne- og ungeydelse, at hele ydelsen kan udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis begge forældremyndighedsindehavere erklærer, at de er enige heri. Har begge forældremyndighedsindehavere erklæret, at de er enige i, at udbetalingen af børne- og ungedelsen kun skal ske til den ene forældremyndighedsindehaver, kan erklæringen efterfølgende ikke ensidigt trækkes tilbage af den ene forældremyndighedsindehaver.

Det følger endvidere af § 4, stk. 2, nr. 2, i lov om en børne- og ungeydelse, at den fulde ydelse kan udbetales til den ene forældremyndighedsindehaver, såfremt denne dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, og barnet ikke efterfølgende er bopælsregistreret i CPR hos den anden forældremyndighedsindehaver.

Videre følger det af § 4, stk. 3, i lov om en børne- og ungeydelse, at ydelser, der udbetales efter stk. 2, ligeledes skal udbetales efter stk. 1, 1. pkt., hvis den anden forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos modtageren af ydelsen, eller hvis barnet bliver bopælsregistreret i CPR hos den anden forældremyndighedsindehaver.

En samværsafgørelse, der kan danne grundlag for udbetaling af børne- og ungeydelsen, skal været truffet af Familieretshuset eller domstolene. En afgørelse om midlertidigt samvær kan ikke anvendes som grundlag for udbetaling af ydelsen.

Det foreslås, at der i § 4, stk. 3, i lov om en børne- og ungeydelse indsættes efter »modtageren af ydelsen,« »at det følger af en erklæring efter forældreansvarslovens § 44 b, nr. 2, at barnet ikke længere er mindst 9 ud af 14 dage hos modtageren af ydelsen,«.

Det foreslåede medfører, at en forældremyndighedsindehaver vil kunne anvende en erklæring om samvær efter § 44 b, nr. 2, i forældreansvarsloven som dokumentation for, at barnet ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den anden forældremyndighedsindehaver.

Den foreslåede ændring indebærer, at en forældremyndighedsindehaver, som ikke modtager børne- og ungeydelsen, fordi hele ydelsen udbetales til den anden forældremyndighedsindehaver efter § 4, stk. 2, lov om en børne og ungeydelse, vil kunne anmode Udbetaling Danmark om, at ydelsen fremover deles mellem forældremyndighedsindehaverne, hvis vedkommende kan fremlægge en erklæring om samvær efter forældreansvarslovens § 44 b, nr. 2, som dokumenterer, at barnet ikke længere opholder sig mindst 9 ud af 14 dage hos den forælder som har modtaget ydelsen.

Erklæringen vil ikke kunne anvendes som dokumentation for ændring af udbetalingen af børne- og ungeydelsen i situationer, der er omfattet af overgangsordningen i § 4, stk. 10, i lov om en børne- og ungeydelse.

Til nr. 8

Det følger af § 4, stk. 4, i lov om en børne- og ungeydelse, at der i tilfælde, hvor en forældremyndighedsindehaver har ret til at få udbetalt børne- og ungeydelse og er indsat i en institution under Kriminalforsorgen i mere end 3 måneder, kan den ydelse, som den indsatte har ret til at få udbetalt, efter

Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den indsattes ægtefælle, såfremt den indsattes særbarn opholder sig hos ægtefællen

Det foreslås i § 4, stk. 4, indsættes som 2. pkt. »Tilsvarende kan Udbetaling Danmark, i tilfælde hvor en forælder, der har forældremyndighed over barnet og har ret til at få udbetalt børne- og ungeydelse, jf. stk. 1-3, 5 og 10, indlægges eller anbringes på en retspsykiatrisk afdeling i mere end 3 måneder, som følge af en anbringelsesdom eller en behandlingsdom efter straffelovens § 68, 2. pkt., hvor retten fandt personen omfattet af straffelovens § 16, stk. 1, 1. eller 3. pkt., eller § 69, udbetale den ydelse, som den anbragte eller indlagte har ret til at få udbetalt, til dennes ægtefælle, såfremt den anbragtes eller indlagtes særbarn opholder sig hos ægtefællen«.

Den foreslåede ændring indebærer, at Udbetaling Danmark, i tilfælde hvor en forældremyndighedsindehaver, som har ret til at få udbetalt børne- eller ungeydelse, og anbringes eller indlægges på en retspsykiatrisk afdeling i en periode over 3 måneder, som følge af en anbringelsesdom eller en behandlingsdom efter straffelovens § 68, 2. pkt., hvor retten fandt personen omfattet af straffelovens § 16, stk. 1, 1. eller 3. pkt., eller § 69, kan bestemme, at børne- eller ungeydelsen udbetales til den anbragtes eller indlagtes ægtefælle, såfremt barnet eller den unge opholder sig hos denne.

Den foreslåede ændring udvider den gældende bestemmelse i § 4, stk. 4, så den fremover også omfatter personer, der er anbragt eller indlagt på en retspsykiatrisk afdeling på samme vis som indsatte i institutioner under Kriminalforsorgen.

Til nr. 9

Udbetaling Danmark kan bestemme, at børne- og ungeydelsen skal udbetales til barnet eller den unge selv, hvis det skønnes bedst for barnet, jf. § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungeydelse.

Når Udbetaling Danmark modtager en henvendelse vedrørende udbetaling af børne- og ungeydelse til et barn eller en ung, vil den oprindelige modtager blive partshørt om oplysningerne. Udbetaling Danmark foretager en konkret vurdering i hver sag på baggrund af den konkrete henvendelse. I Udbetaling Danmarks skøn indgår bl.a. barnets alder, om ydelsen kommer barnet til gode, om det vil være bedst for barnet eller den unge at få udbetalt ydelsen, og om barnet er i stand til at administrere udbetalingen af ydelsen.

Det foreslås, at der i § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungeydelse efter »udbetales« indsættes »helt eller delvist«.

Den foreslåede ændring indebærer, at der efter afgørelse fra Udbetaling Danmark kan ske delvis udbetaling af børne- og ungeydelsen til barnet eller den unge, mens den resterende del udbetales til en forældremyndighedsindehaver.

Ændringen medfører, at når det skønnes at være mest hensigtsmæssigt for barnet eller den unge, kan Udbetaling Danmark træffe afgørelse om delvis udbetaling til barnet eller den unge, således at ydelsen udbetales med halvdelen til barnet eller den unge og halvdelen til en forældremyndighedsindehaver.

Til nr. 10

Børne- og ungeydelsen er omfattet af forordning nr. 883/2004/EF af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger. Forordningen indeholder regler om koordinering af medlemsstaternes sociale sikringsordninger. Det er de enkelte medlemsstaters kompetence at fastlægge indholdet af de sociale sikringsordninger, herunder også betingelserne for at opnå ret til ydelser.

Udbetaling af børne- og ungeydelsen til personer omfattet af forordning nr. 883/2004/EF skal ske i henhold til forordningens artikel 67-69.

Det følger af § 4, stk. 1-7, i lov om en børne- og ungeydelse, at udbetaling af børne- og ungeydelsen skal for børneydelsen ske med virkning fra næstkommende kvartal, efter der er truffet afgørelse om udbetaling af ydelsen, og for ungeydelsen ske med virkning fra næstkommende måned, efter der er truffet afgørelse om udbetaling af ydelsen, jf. § 4, stk. 9, i lov om en børne- og ungeydelse.

Det foreslås i § 4, stk. 9, i lov om en børne- og ungeydelse at indsætte som 2. pkt., at udbetaling af børneydelse efter stk. 1-7 ved indrejse og hjemgivelse skal ske med virkning fra næstkommende kvartal, og udbetaling af ungeydelse efter stk. 1-7 skal ved indrejse eller hjemgivelse ske med virkning fra næstkommende måned, i hvilken retten til ydelsen er erhvervet.

Den foreslåede ændring præciserer, hvornår der skal ske udbetaling af børne- og ungeydelsen i de tilfælde, hvor familien ved indrejse i Danmark eller ved hjemgivelse erhverver eller generhverver retten til børne- og

ungeydelsen. Det betyder for børneydelsen, at i tilfælde, hvor der er tale om indrejse i Danmark eller hjemgivelse, skal ydelsen udbetales i kvartalet efter det kvartal, i hvilket retten til ydelsen er erhvervet. For ungeydelsen betyder det, at i tilfælde, hvor der er tale om indrejse i Danmark eller hjemgivelse, skal ydelsen udbetales i måneden efter den måned, i hvilken retten til ydelsen er erhvervet.

Den foreslåede præcisering har til formål at gøre det klart, hvornår udbetaling af børne- og ungeydelsen skal ske ved indrejse i Danmark eller ved hjemgivelse, når retten til ydelsen erhverves eller generhverves. Den foreslåede ændring anses på ovennævnte baggrund for at være i overensstemmelse med EU-retten.

Til nr. 11

Efter § 11, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse kan krav på børne- og ungeydelsen ikke overdrages eller gøres til genstand for retsforfølgning.

Dog kan Udbetaling Danmark efter anmodning herom fra bopælskommunen modregne restancer vedrørende betaling for dag- og klubtilbud efter dagtilbudsloven og for skolefritidsordning, jf. § 50, stk. 2, i lov om folkeskolen.

Kommunen kan vælge, at modregning for restancer, der er nævnt i § 11, stk. 2, 1. pkt., i lov om en børne- og ungeydelse skal ske via restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. lov om inddrivelse af gæld til de offentlige. I disse tilfælde vil kommunen sende kravet vedrørende dag- og klubtilbud samt skolefritidsordning til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, dvs. Gældsstyrelsen, der herefter træffer afgørelse om modregning.

Ydelsen kan i øvrigt ikke anvendes til modregning med eventuelle offentlige krav, bortset fra eventuel skyldig børne- og ungeydelse efter lov om en børne- og ungeydelse, jf. § 11, stk. 2, 2. pkt., i lov om en børne- og ungeydelse.

Det foreslås, at der i § 11, stk. 2, 1. pkt., i lov om en børne- og ungeydelse efter »dag-« indsættes », fritids-«.

Den foreslåede ændring har til formål at præcisere, at også restancer vedrørende betaling for fritidstilbud efter dagtilbudsloven vil kunne modregnes i børne- og ungeydelsen.

Til § 2

Til nr. 1

Det følger af statsskattelovens § 4, at alle indtægter i penge eller i formuegoder af pengeverdi er skattepligtige for modtageren.

Personers indtægt fra salg af sociale aviser er efter gældende regler ikke undtaget fra skattepligt og vil derfor skulle medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Det foreslås i ligningslovens § 7 at indsætte som *nr. 42*, at der til den skattepligtige indkomst ikke medregnes indtægt på op til 42.766 kr. årligt fra salg af sociale aviser udgivet af en forening mv., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A. Beløbet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Reguleringen sker første gang den 1. januar 2026. De beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Indtægter, der i et kalenderår overstiger grundbeløbet, medregnes dog til den skattepligtige indkomst.

Det fastsatte beløb og reguleringen heraf foreslås at svare til det beløb, som er fastsat i lov om socialt frikort, jf. §§ 1 og 8. Ordningen om socialt frikort har til formål at understøtte, at de mest udsatte og sårbare borgere i samfundet gives bedre muligheder for at deltage i samfundets arbejdsfællesskaber. Med ordningen om socialt frikort får borgere med særlige sociale problemer, mulighed for at tjene op til 42.766. kr. (2025-niveau) skattefrit årligt, uden at dette fradrages i andre offentlige ydelser.

Det foreslåede vil medføre, at personers indtægt, som ikke overstiger 42.766 kr. årligt, fra salg af sociale aviser, udgivet af en forening mv., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A, ikke vil skulle medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fra og med 1. januar 2026, samt at beløbet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent, og at reguleringen sker første gang den 1. januar 2026, hvor de beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Indtægt fra salg af sociale aviser, som overstiger den fastsatte beløbsgrænse, skal fortsat medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Ved en social avis forstås en avis, der sælges på gaden af selvstændigt virkende hjemløse og andre socialt udsatte. Den sociale avis skal udgives gennem en forening mv., som er godkendt efter ligningslovens § 8 A. Foreningen skal have som hovedformål at udvikle, etablere og støtte aktiviteter og

virksomhed, hvor hjemløse og andre socialt udsatte gennem egen virksomhed har mulighed for at forbedre deres egen livssituation. En social avis forstås som publikationer med samfundsrelevante artikler f.eks. om livet på gaden, psykiatri eller lignende.

Forslaget begrænser ikke muligheden for også at være omfattet af ordningen om det sociale frikort.

Til § 3

Til nr. 1

Der ydes efter § 1, stk. 2, i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter en supplerende grøn check til personer, der på indkomstårets første dag er fuldt skattepligtige efter kildeskattelovens § 1 eller omfattet af kildeskattelovens afsnit I A, og som har barn eller børn, der ved indkomstårets udløb ikke er fyldt 18 år.

Det følger af § 5, 1. pkt., i samme lov, at kompensation til personer med børn efter § 1, stk. 2, ydes til personer, der ved indkomstårets udløb har ret til at få udbetalt børne- og ungeydelse, jf. § 4 i lov om en børne- og ungeydelse.

Det følger endvidere af § 5, 2. pkt., i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter, at i tilfælde, hvor hele børne- og ungedelsen for et barn udbetales til én modtager, jf. § 4, stk. 1, 3. pkt., eller stk. 2, nr. 5, 7, 8 eller 10, i lov om en børne- og ungeydelse, ydes kompensationen med det dobbelte af beløbene pr. barn i § 1, stk. 2, i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter.

Det følger af § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungeydelse, at børne- og ungedelsen udbetales til barnet eller den unge, hvis Udbetaling Danmark skønner, at det er bedst for barnet eller den unge.

Det foreslås, at i § 5, 2. *pkt.*, i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter ændres »stk. 2, 5-8« til: »stk. 2, 5, 7, 8«.

Den foreslåede ændring indebærer, at henvisningen til § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungeydelse udgår af § 5, 2. pkt., i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at hvis der kun er én modtager af børne- og ungedelsen, jf. § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungeydelse, er

der ingen over 18 år, som modtager børne- og ungeydelsen, jf. § 1, stk. 1, i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter.

Forslaget medfører, at i tilfælde, hvor barnet eller den unge modtager den fulde børne- og ungeydelse, jf. § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungeydelse, ydes der ikke en skattefri kompensation med det dobbelte af beløbene pr. barn, jf. § 1, stk. 2, i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter.

Til nr. 2

Der ydes efter § 1, stk. 2, i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter en supplerende grøn check til personer, der på indkomstårets første dag er fuldt skattepligtige efter kildeskattelovens § 1 eller omfattet af kildeskattelovens afsnit I A, og som har barn eller børn, der ved indkomstårets udløb ikke er fyldt 18 år.

Det følger af § 5, 1. pkt., i samme lov, at kompensation til personer med børn efter § 1, stk. 2, ydes til personer, der ved indkomstårets udløb har ret til at få udbetalt børne- og ungeydelsen, jf. § 4 i lov om en børne- og ungeydelse.

Det følger endvidere af § 5, 2. pkt., i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter, at i tilfælde hvor hele børne- og ungeydelsen for et barn udbetales til én modtager, jf. § 4, stk. 1, 3. pkt., eller stk. 2, nr. 5, 7, 8 eller 10, i lov om en børne- og ungeydelse, ydes kompensationen med det dobbelte af beløbene pr. barn i § 1, stk. 2, i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter.

Udbetalingen af børne- og ungeydelsen sker som udgangspunkt til forældremyndighedsindehaveren. For forældremyndighedsindehavere med fælles forældremyndighed over barnet udbetales børne- og ungeydelsen som udgangspunkt med halvdelen til hver af forældremyndighedsindehaverne, jf. § 4, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse.

Det følger af § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungeydelse, at børne- og ungeydelsen udbetales til barnet eller den unge, hvis Udbetaling Danmark skønner, at det er bedst for barnet eller den unge.

Det foreslås, at i § 5 i lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum: »I tilfælde, hvor børne- og ungeydelsen for et barn udbetales delvist til barnet selv, jf. § 4,

stk. 6, i lov om en børne- og ungeydelse, ydes compensationen med det dobbelte af beløbene pr. barn i § 1, stk. 2, til den forældremyndighedsindehaver, som modtager den resterende del af børne- og ungeydelsen for barnet«.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 9, hvorefter der foreslås en ændring i § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungeydelse, hvor det bliver muligt for Udbetaling Danmark at træffe afgørelse om, at børne- og ungeydelsen kan udbetales delvist til barnet selv.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at i tilfælde, hvor Udbetaling Danmark træffer afgørelse om delvis udbetaling til barnet eller den unge selv, og en forældremyndighedsindehaver ydes compensationen med det dobbelte af beløbene pr. barn i § 1, stk. 2, i lov om skattefri compensation for forhøjede energi- og miljøafgifter til den forældremyndighedsindehaver, som modtager den resterende del af børne- og ungeydelsen for barnet. Det betyder, at den forældremyndighedsindehaver, der ikke modtager børne- eller ungeydelse for barnet eller den unge, ikke vil kunne modtage supplerende grøn check efter § 5, 1. pkt., i lov om skattefri compensation for forhøjede energi- og miljøafgifter.

Til § 4

Til nr. 1

Det følger af opkrævningslovens § 15, stk. 1, at reglerne i opkrævningslovens kapitel 4 a finder anvendelse på Skatteforvaltningens krav på skatter og afgifter omfattet af pensionsbeskatningsloven, da opkrævningslovens § 15, stk. 1, som udgangspunkt omfatter alle krav på skatter og afgifter, medmindre disse specifikt er undtaget fra bestemmelsen.

Det foreslås i opkrævningslovens § 15, stk. 1, 1. pkt., at efter »pensionsafkastbeskatningsloven,« indsættes »pensionsbeskatningsloven,«.

Det foreslåede vil indebære, at krav omfattet af pensionsbeskatningsloven ikke omfattes af opkrævningslovens kapitel 4 a. Dermed vil alene de relevante og specifikt nævnte bestemmelser i opkrævningsloven finde anvendelse på krav omfattet af pensionsbeskatningsloven, jf. §§ 38 og 39, som foreslås ændret ved lovforslagets § 6, nr. 2 og 3.

Til nr. 2

Det følger af opkrævningslovens § 16 b, stk. 1, at beløb indbetales til skattekontoen uden angivelse af, hvad betalingen skal dække, medmindre der som nævnt i stk. 2 er tale om en frivillig indbetaling af acontoskat efter selskabsskattelovens § 29 B, stk. 6, eller frivillig indbetaling af acontoskat efter pensionsafkastbeskatningsloven.

Det foreslås i opkrævningslovens § 16 b, stk. 2, at »eller frivillig indbetaling af acontoskat efter pensionsafkastbeskatningsloven,« udgår.

Baggrunden er, at skat efter pensionsafkastbeskatningsloven ikke opkræves via skattekontoen, og der er derfor ikke grund til at opretholde en regel om frivillig indbetaling af acontoskat efter pensionsafkastbeskatningsloven til skattekontoen.

Til nr. 3

Det følger af opkrævningslovens § 16 b, stk. 1, at beløb indbetales til skattekontoen uden angivelse af, hvad betalingen skal dække, medmindre der som nævnt i stk. 2 er tale om en frivillig indbetaling af acontoskat efter selskabsskattelovens § 29 B, stk. 6, eller frivillig indbetaling af acontoskat efter pensionsafkastbeskatningsloven. Foretages der frivillig indbetaling af acontoskat efter pensionsafkastbeskatningsloven efter stk. 2, anvendes beløbet alene til dækning af frivillig acontoskat, hvis de ikke på indbetalingstidspunktet består en debetsaldo.

Det foreslås, at opkrævningslovens § 16 b, stk. 3, ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 4, nr. 2, hvori reguleringen af hvordan en frivillig indbetaling af acontoskat efter pensionsafkastbeskatningsloven til skattekontoen håndteres ophæves, idet skat efter pensionsafkastbeskatningsloven ikke opkræves via skattekontoen.

Til § 5

Til nr. 1

Det følger af pensionsafkastbeskatningslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., at hvis pensionsafkastskatten med tillæg eller fradrag af eventuelle renter ikke er betalt rettidigt, skal der betales renter fra sidste rettidige indbetalingsdag, til

betaling sker. Det følger af bestemmelsens 2. pkt., at renten svarer til den rente, der er fastsat i § 7, stk. 1, jf. stk. 2, i opkrævningsloven.

Det foreslås i pensionsafkastbeskatningslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., at ændre »renter fra sidste rettidige indbetalingsdag, til betaling sker« til »rente efter opkrævningslovens § 7, stk. 1, jf. stk. 2«.

Den foreslåede ændring af 1. pkt. indebærer ingen materiel ændring, men har til formål at ensrette lovgivningen på tværs af pensionsbeskatningsloven og pensionsafkastbeskatningsloven. Dette foreslås gennemført ved, at rentebestemmelsen i pensionsafkastbeskatningslovens § 28, stk. 1, ændres, således at opkrævningslovens § 7 finder direkte anvendelse, i stedet for at der alene henvises til rentesatsen i opkrævningslovens § 7. Ændringen af § 28, stk. 3, er en konsekvens af lovforslagets § 5, nr. 3.

Til nr. 2

Det følger af pensionsafkastbeskatningslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., at hvis pensionsafkastskatten med tillæg eller fradrag af eventuelle renter ikke er betalt rettidigt, skal der betales renter fra sidste rettidige indbetalingsdag, til betaling sker. Det følger af bestemmelsens 2. pkt., at renten svarer til den rente, der er fastsat i § 7, stk. 1, jf. stk. 2, i opkrævningsloven.

Efter opkrævningslovens § 6 skal der betales et gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser vedrørende betaling efter opkrævningsloven. Efter opkrævningslovens § 8 kan told- og skatteforvaltningen meddele fritagelse for betaling af forskellige afgifter, gebyrer og renter efter opkrævningsloven.

Det foreslås, at pensionsafkastbeskatningslovens § 28, stk. 1, 2. pkt., affattes således, at opkrævningslovens §§ 6 og 8 finder tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede nyaffattelse af § 28, stk. 1, 2. pkt., indebærer ikke en materiel ændring, men når krav omfattet af pensionsbeskatningsloven undtages fra opkrævningslovens kapitel 5, jf. lovforslagets § 5, nr. 4, og heller ikke omfattes af kapitel 4 a, kan der opstå tvivl om hvorvidt relevante, almindelige opkrævningsregler i opkrævningsloven finder anvendelse.

Det foreslås derfor, at opkrævningslovens §§ 6 og 8 skal finde anvendelse, og at den allerede gældende henvisning til opkrævningslovens § 7 bibeholdes. Det vil dermed fremgå tydeligt, at der vil kunne gennemføres sædvanlig rykkerprocedure med rykkergebyrer, at der vil kunne pålægges renter ved

manglende betaling, at der skal betales et gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser vedrørende betaling efter opkrævningsloven, og at renter og gebyrer vil kunne eftergives efter reglerne i opkrævningslovens § 8.

Til nr. 3

Det fremgår af pensionsafkastbeskatningslovens § 28, stk. 4, som er vedtaget ved lov nr. 1535 af 19. december 2007, men ikke trådt i kraft, at opkrævningslovens kapitel 5 finder anvendelse på betalinger omfattet af denne lov.

Det foreslås som pensionsafkastbeskatningslovens § 28, *stk. 4*, at opkrævningslovens kapitel 5 ikke finder anvendelse på opkrævningen af ind- og udbetalinger omfattet af denne lov.

Det foreslåede vil indebære, at opkrævningslovens regler om skattekontoen ikke finder anvendelse på skattekrav omfattet af pensionsafkastbeskatningsloven.

Der henvises desuden til lovforslagets § 5, nr. 1 og 2, om tydeliggørelse af hvilke relevante, almindelige opkrævningsregler i opkrævningsloven, der foreslås at skulle finde anvendelse.

Til nr. 4

Det følger af pensionsafkastbeskatningslovens § 36, stk. 5, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af pensionsafkastbeskatningslovens § 28, stk. 4.

Det foreslås at ophæve pensionsafkastbeskatningslovens § 36, stk. 5.

Det foreslåede vil indebære, at skatteministeren ikke fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af pensionsafkastbeskatningslovens § 28, stk. 4. Dette skal ses i lyset, at § 28, stk. 4, foreslås nyaffattet med lovforslagets § 5, nr. 3.

Til § 6

Til nr. 1

Det følger af pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 2, at opkrævningslovens kapitel 5 finder anvendelse på indbetaling af pensionsafgift som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 1.

Det følger af § 38, stk. 1, at når afgiftspligt indtræder som følge af en udbetaling, påhviler pligten den eller dem, der efter pensionsordningen eller

forsikringen er berettiget til udbetalingen, jf. dog stk. 7. Når afgiftspligt indtræder i andre tilfælde, påhviler afgiftspligten den eller dem, der ville være berettiget til udbetalingen, hvis ordningen var blevet ophævet på dette tidspunkt. Det pågældende forsikringsselskab eller den pågældende myndighed, pensionskasse, bank, sparekasse eller anden institution skal tilbageholde afgiften og indbetale den til statskassen inden 3 hverdage (bankdage) efter, at forsikringsselskabet m.v. har udbetalt den afgiftspligtige ydelse. Hvor afgiftspligten ikke indtræder som følge af en udbetaling, skal det pågældende forsikringsselskab eller den pågældende myndighed, pensionskasse, bank, sparekasse eller anden institution tilbageholde afgiften og indbetale den til statskassen inden 1 måned efter, at forsikringsselskabet m.v. har fået kendskab til afgiftspligten.

Opkrævningslovens kapitel 5 indeholder reglerne for skattekontoen.

Det foreslås i pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 2, at ændre »finder anvendelse på indbetaling« til »finder ikke anvendelse på ind- og tilbagebetaling«.

Forslaget vil indebære en tilretning af opkrævningsreglerne for pensionsbeskatning til de specifikke regler, der gælder i pensionsafkastbeskatningsloven og pensionsbeskatning, og til de relevante, generelle regler i opkrævningsloven. Herved tilvejebringes et mere præcist og retvisende regelgrundlag for opkrævnningen af pensionsafkastskat og pensionsafgift, der er i overensstemmelse med de administrative systemer, der benyttes til opkrævnningen, reglerne i pensionsbeskatningsloven og relevante, generelle regler i opkrævningsloven.

Det foreslåede vil desuden indebære, at pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 2, vil indeholde en negativ afgrænsning fra reglerne i opkrævningslovens kapitel 5, således at det tydeligt vil fremgå, at kravene omfattet af pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 1, ikke automatisk er omfattet af skattekontoen, jf. opkrævningslovens § 16, nr. 1, i medfør af opkrævningslovens § 1, stk. 1.

Det foreslåede vil endvidere indebære en præcisering af, at reglerne i opkrævningslovens kapitel 5 hverken omfatter indbetalinger af pensionsafgift eller tilbagebetalinger af pensionsafgift.

Til nr. 2

Det følger af pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 4, at hvis indbetaling af pensionsafgift ikke finder sted inden udløbet af den frist, der er nævnt i § 38, stk. 1, skal den tilbageholdelsespligtige (forsikringsselskab m.v.) betale rente efter opkrævningslovens § 7, stk. 1, jf. stk. 2.

Efter opkrævningslovens § 6 skal der betales et gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser vedrørende betaling efter opkrævningsloven. Efter opkrævningslovens § 8 kan Skatteforvaltningen meddele fritagelse for betaling af forskellige afgifter, gebyrer og renter efter opkrævningsloven.

Det foreslås som pensionsbeskatningslovens § 38, stk. 4, 2. pkt., at opkrævningslovens §§ 6 og 8 finder tilsvarende anvendelse.

Det foreslåede nye 2. pkt. vil ikke indebære en materiel ændring, men har til formål at ensrette lovgivningen på tværs af pensionsbeskatningsloven og pensionsafkastbeskatningsloven. Når krav omfattet af pensionsbeskatningsloven undtages fra opkrævningslovens kapitel 5, jf. lovforslagets § 4, nr. 1, og heller ikke omfattes af kapitel 4 a, kan der opstå tvivl om, hvorvidt relevante, almindelige opkrævningsregler i opkrævningsloven finder anvendelse.

Det foreslås derfor, at opkrævningslovens §§ 6 og 8 skal finde anvendelse, og at den allerede gældende henvisning til opkrævningslovens § 7 bibeholdes. Det vil dermed fremgå tydeligt, at der vil kunne gennemføres sædvanlig rykkerprocedure med rykkergebyrer, at der vil kunne pålægges renter ved manglende betaling, at der skal betales et gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser vedrørende betaling efter opkrævningsloven, og at renter og gebyrer vil kunne eftergives efter reglerne i opkrævningslovens § 8.

Til nr. 3

Det følger af pensionsbeskatningslovens § 39, stk. 3, at hvis en klage medfører tilbagebetaling af pensionsafgift, ydes der en skattefri rentegodtgørelse svarende til renten i henhold til § 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint pr. påbegyndt måned fra betalingstidspunktet.

Det foreslås i pensionsbeskatningslovens § 39, stk. 3, at ændre »§ 7, stk. 2 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.« til »opkrævningslovens § 7, stk. 2,«.

Dermed ensrettes pensionsbeskatningslovens henvisninger til opkrævningsloven. Ændringen er af sproglig karakter og har ingen materiel betydning.

Til § 7

Forældrene kan indgå en aftale om barnets samvær med den forælder, som barnet ikke har bopæl hos. Det følger af forældreansvarslovens § 21, stk. 1, at hvis forældrene er uenige om omfanget og udøvelsen af samvær, kan der efter anmodning træffes afgørelse om samværet og fastsættes de nødvendige bestemmelser i forbindelse hermed. Det er ikke muligt at fastsætte samvær mod en samværsforælders ønske.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 2.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at der i forældreansvarsloven som § 44 b indsættes en bestemmelse, hvorefter Familieretshuset til brug for udbetaling af børne- og ungedydelse efter lov om en børne- og ungedydelse efter anmodning fra en forældremyndighedsindehaver udsteder følgende erklæringer, når forældremyndighedsindehaverne er enige herom, eller den anden forældremyndighedsindehaver ikke protesterer mod udstedelsen:

- 1) Erklæring om, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver.
- 2) Erklæring om, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver.

Bestemmelsen foreslås indsat i forældreansvarsloven i et nyt kapitel 7 b med overskriften »Erklæring til brug for udbetaling af børne- og ungedydelse

Forslaget vil betyde, at i situationer, hvor forældrene har fælles forældremyndig, og der ikke er truffet afgørelse om samvær, og der enten ikke er samvær, eller samvær bygger på en aftale mellem forældremyndighedsindehaverne, vil Familieretshuset kunne udstede en erklæring om, hvorvidt barnet er mere eller mindre end 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver.

Med erklæringen vil en forældremyndighedsindehaveren kunne dokumentere, om barnet er mere eller mindre end 9 ud af 14 dage hos den ene eller den anden forældremyndighedsindehaver sådan, at den ene forældremyndighedsindehaver kan få udbetalt den fulde børne- og ungedydelse efter § 4, stk. 2, i lov om en børne- og ungedydelse, eller at ydelsen skal ligedeles efter lovens § 4, stk. 3. Der henvises til punkt 2.1 i de almindelige bemærkninger

og de ved lovforslagets § 1, nr. 4, 6 og 7, foreslåede ændringer af § 4, stk. 2 og 3, i lov om en børne- og ungeydelse.

Det vil være en betingelse for at udstede erklæringen, enten at forældremyndighedsindehaverne er enige om, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene af dem, eller at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, eller at en forældremyndighedsindehaver ikke over for Familieretshuset protesterer mod den anden forældremyndighedsindehavers anmodning om udstedelse af erklæringen.

Erklæringen vil ikke skulle indeholde en nærmere beskrivelse af den omhandlede samværsordning. Det vil således være uden betydning for udstedelse af erklæringen, om der er en fast aftale om weekendsamvær hver anden weekend (2-3 dage ud af 14 dage), om samværet bygger på en løs aftale, eller at barnet slet ikke har kontakt med den anden forælder.

Når Familieretshuset modtager en anmodning om udstedelse af en erklæring om samvær til brug for udbetaling af børne- og ungeydelsen, vil Familieretshuset skulle sende anmodningen i høring hos den anden forældremyndighedsindehaver (varslingsbrev nr. 1) og bede forældremyndighedsindehaveren oplyse, om denne er enig i, at erklæringen kan udstedes. Familieretshuset vil samtidig skulle vejlede om betingelserne for at udstede erklæringen, herunder at såfremt der er enighed om, hvorvidt barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos en af forældremyndighedsindehaver, eller barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos en af forældremyndighedsindehaverne, vil Familieretshuset udstede erklæring herom.

Hvis forældremyndighedsindehaveren ikke besvarer henvendelsen, vil Familieretshuset skulle sende endnu en høring til denne forældremyndighedsindehaver (varslingsbrev nr. 2) og orientere vedkommende om, at erklæringen vil blive udstedt på det foreliggende grundlag, medmindre denne protesterer herimod.

Der vil skulle fastsættes en svarfrist på mindst 10 dage fra modtagelsen. Fristen bør være længere, hvis forældremyndighedsindehaveren bor eller opholder sig i udlandet. For at sikre, at varslingsbrev nr. 2 er kommet frem og dermed er modtaget, vil det skulle sendes til forældremyndighedshaverens digitale postkasse eller med afleveringsattest eller rekommanderet med modtagelsesbevis, eller det vil skulle forkyndes efter § 11 a i Familieretsloven, herunder med bistand fra domstolene.

Familieretshuset vil også på anden måde end ved afleveringsattest eller modtagelsesbevis kunne sikre sig, at forældremyndighedsindehaveren har modtaget brevet. Dette vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis forældremyndighedsindehaveren kontakter Familieretshuset i anledning af brevet, eller denne i en telefonsamtale med Familieretshuset i anden anledning bekræfter, at brevet er modtaget. I så fald vil dette skulle noteres på sagen efter offentlighedslovens § 13. Familieretshuset vil således ikke altid skulle afvente, at afleveringsattesten eller modtagelsesbeviset kommer retur.

Endvidere vil Familieretshuset, hvis forældremyndighedsindehaveren i anden anledning er til møde i Familieretshuset, i forbindelse med mødet kunne udlevere varslingsbrev nr. 2 og notere, hvornår brevet er udleveret til denne personligt.

Når det er dokumenteret, at brevet er kommet frem, og den pågældende forældremyndighedshaver ikke reagerer inden den fastsatte frist, udsteder Familieretshuset erklæringen.

Familieretshuset udsteder også erklæringen, når en forældremyndighedsindehaver tilstrækkelig klart tilkendegiver at være enig i, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den anden forældremyndighedsindehaver, eller at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den pågældende forældremyndighedsindehaver.

Det afgørende for udstedelsen af erklæringen vil være, at forældremyndighedsindehaverne er enige om, at barnet faktisk er mere eller henholdsvis mindre end 9 ud af 14 dage hos den pågældende forældremyndighedsindehaver. Erklæringen vil således kunne udstedes, selvom forældrene er uenige om omfanget af den gældende samværsordning eller uenige om det fremtidige samvær. Erklæringen vil også kunne udstedes, selvom der verserer en sag om samværet.

Videre vil erklæringen kunne udstedes, selvom forældremyndighedsindehaverne er uenige om andre spørgsmål, f.eks. om fordelingen af børne- ugeydelsen eller andre økonomiske spørgsmål. En protest mod, at den ene forældremyndighedsindehaver modtager den fulde ydelse, eller at ydelsen ligedeles, vil således ikke være til hinder for at udstede erklæringen.

Hvis høringen viser, at forældremyndighedsindehaverne ikke er enige om omfanget af barnets kontakt med dem sådan, at Familieretshuset ikke uden nærmere undersøgelse af sagen vil kunne lægge til grund, at barnet opholder sig mere henholdsvis mindre end 9 ud af 14 dage hos den ene

forældremyndighedsindehaver, vil Familieretshuset ikke kunne udstede erklæringen. Familieretshuset vil i sådanne situationer ikke kunne træffe en afgørelse om omfanget af samværet men alene konstatere, at der ikke er enighed om omfanget af samværet. Familieretshuset vil i så fald ved en afgørelse skulle afslå at udstede erklæringen.

Det bemærkes, at sager om udstedelse af de omhandlede erklæringer indledningsvist vil skulle visiteres til behandling som såkaldte § 5-sager, som efter § 5 i lov om Familieretshuset, jf. lovbekendtgørelse nr. 766 af 7. august 2019 (herefter Familieretshusloven), som foreslås ændret ved lovforslagets § 7, nr. 1. § 5-sager er enkle sager, der behandles efter lovens kapitel 8 (§ 25). Efter lovens § 25, som foreslås ændret ved lovforslagets § 7, nr. 1, vil Familieretshuset skulle afslutte sagerne ved at udstede erklæringen på grundlag af forældremyndighedsindehavernes enighed om, at barnet opholder sig mere henholdsvis mindre end 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver. Dette vil også gælde situationer, hvor Familieretshuset udsteder erklæringen under henvisning til, at den anden forældremyndighedsindehaver ikke har protesteret mod udstedelsen, jf. den ovenfor beskrevne procedure.

Efter § 39, stk. 1, 1. pkt., i Familieretshusloven indbringes afgørelser truffet af Familieretshuset efter anmodning fra en part for familieretten, medmindre sagen bl.a. er omfattet af lovens § 40, der foreslås ændret, jf. lovforslagets § 8, nr. 4. Denne foreslåede ændring af § 40 vil betyde, at når en erklæring er udstedt efter den foreslåede § 44 b i forældreansvarsloven, fordi bestemmelsens krav om enighed mellem forældremyndighedsindehaverne er opfyldt, vil en forældremyndighedsindehaver, der er uenig i, at betingelserne for at udstede erklæringen, ikke kunne anmode om, at udstedelsen af erklæringen indbringes for familieretten til prøvelse. Familieretshuset vil i stedet skulle genoptage behandlingen af sagen og træffe afgørelse om, hvorvidt der var grundlag for at udstede erklæringen. Afgørelsen herom vil efter anmodning kunne indbringes for familieretten til prøvelse efter § 39, stk. 1, 1. pkt., i Familieretshusloven. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 8, nr. 4.

Er der uenighed om, hvorvidt barnet opholder sig mere henholdsvis mindre end 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, vil sagen skulle visiteres til behandling som en såkaldt § 6-sag, som efter § 6 i Familieretshusloven, som foreslås ændret ved lovforslagets § 8, nr. 2, er mindre enkle sager, der behandles efter lovens kapitel 9 (§§ 26 og 27). Efter lovens § 26 vil Familieretshuset skulle foretage oplysningen m.v. af sagen og træffe afgørelse i sagen, når den er oplyst. Disse afgørelser vil efter § 39, stk. 1, 1. pkt., i Familieretshusloven kunne indbringes for familieretten til prøvelse.

Når der i disse situationer er uenighed om, hvorvidt barnet opholder sig mere henholdsvis mindre end 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsindehaver, vil Familieretshuset skulle afslå at udstede erklæringen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 8

Til nr. 1

Det fremgår af § 5, stk. 1, i Familieretshusloven, at enkle sager visiteres til behandling efter lovens kapitel 8 om behandling af § 5-sager. Efter lovens § 5, stk. 2, nr. 1, behandles bl.a. sager om anmeldelse af aftale om forældremyndighed som § 5 sager. Efter lovens § 25 afslutter Familieretshuset bl.a. § 5-sager ved at udstede en bevilling eller resolution på baggrund af parternes enighed.

Det foreslås, at der i § 5, stk. 2, i forældreansvarsloven som *nr. 7* indsættes: »7) Udstedelse af erklæring efter § 44 b i forældreansvarsloven til brug for udbetaling af børne- og ungeydelse.«

Forslaget vil betyde, at Familieretshuset også vil skulle visitere sager om udstedelse af erklæringer efter den ved lovforslagets § 7, nr. 1, foreslåede § 44 b i forældreansvarsloven til behandling som § 5-sager. Efter lovens § 25, som foreslås ændret ved lovforslagets § 8, nr. 1, vil Familieretshuset skulle afslutte sagerne ved at udstede erklæringen.

Er forældremyndighedsindehaverne uenige om udstedelsen af erklæringen, vil sagen skulle visiteres til behandling som en §-6 sag, jf. den ved lovforslagets § 8, nr. 2, foreslåede ændring af § 6 i Familieretshusloven.

Der henvises til lovforslagets § 7, nr. 1, og bemærkningerne hertil, samt til pkt. 2.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af § 6, stk. 1, i Familieretshusloven, at mindre enkle sager visiteres til behandling efter lovens kapitel 9 (§§ 26 og 27) om behandling af § 6-sager.

Det følger af lovens § 26, at Familieretshuset foretager oplysning af en § 6-sag og tilbyder parterne rådgivning og konflikthåndtering. Finder parterne ikke en løsning på deres uenighed, er det i udgangspunktet Familieretshuset, der træffer afgørelse i sagen, når den er oplyst. Det følger dog af lovens §

27, at Familieretshuset ikke afgør alle sager, men i stedet indbringer nogle af dem for familieretten til afgørelse.

Efter lovens § 6, stk. 2, behandles en række sagstyper som § 6-sager, der altid afgøres af Familieretshuset efter § 26. Familieretshuset kan således ikke indbringe sådanne sager for familieretten til afgørelse.

Det foreslås, at der i § 6, *stk. 2*, i Familieretshusloven som nyt *nr. 14* indsættes: » 14) Sager, hvor forældremyndighedsindehaverne er uenige om udstedelse af erklæring efter § 44 b i forældreansvarsloven til brug for udbetaling af børne- og ungeydelse.«

Forslaget vil betyde, at ved uenighed vil en anmodning om udstedelse af en erklæring efter den ved lovforslagets § 7, nr. 1, foreslåede § 44 b i forældreansvarsloven skulle visiteres til behandling som en § 6-sag, som efter § 26 i Familieretshusloven afgøres af Familieretshuset. Familieretshuset vil således ikke kunne indbringe en sag om at afslå at udstede en erklæring for familieretten til afgørelse.

Familieretshusets afgørelse om at afslå at udstede en erklæring efter § 44 b vil efter anmodning kunne indbringes for familieretten til prøvelse, jf. § 39 i Familieretshusloven.

Begrundelsen for forslaget er, at en afgørelse om ikke at udstede en erklæring efter den foreslåede § 44 b i forældreansvarsloven efter sin karakter altid bør træffes af Familieretshuset.

Der henvises til lovforslagets § 7, nr. 1, og bemærkningerne hertil, samt til punkt 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger af § 25 i Familieretshusloven, at Familieretshuset afslutter en § 5-sag ved at modtage en anmeldelse, godkende, registrere eller notere en aftale, udstede en bevilling eller resolution i overensstemmelse med en aftale eller give en tilladelse eller godkendelse.

Det foreslås, at i § 25 i Familieretshusloven indsættes efter »bevilling« », erklæring«.

Forslaget vil betyde, at Familieretshuset vil kunne afslutte en § 5-sag om udstedelse af en erklæring efter den ved lovforslagets § 7, nr. 1, foreslåede § 44 b ved at udstede erklæringen.

Er forældremyndighedsindehaverne uenige om udstedelsen af erklæringen, vil sagen skulle visiteres til behandling som en §-6 sag, jf. den ved lovforslagets § 8, nr. 2, foreslåede ændring af § 6 i Familieretshusloven.

Der henvises til lovforslagets § 7, nr. 1, og bemærkningerne hertil samt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af § 40 i Familieretshusloven, at Familieretshusets registrering eller notering af en aftale eller udstedelse af en bevilling ikke kan indbringes for familieretten efter reglerne i denne lov. Familieretshuset skal dog efter anmodning genoptage behandlingen af sagen.

Bestemmelsen finder bl.a. anvendelse, når Familieretshuset på baggrund af parternes enighed har udstedt en bevilling, og en part ikke mener at have givet samtykke til udstedelsen, eller en part mener at have trukket sit samtykke tilbage inden udstedelsen. I sådanne situationer kan udstedelsen ikke indbringes for familieretten til prøvelse, men Familieretshuset vil skulle træffe afgørelse om, hvorvidt udstedelsen var korrekt.

Det foreslås, at i § 40, stk. 1, i Familieretshusloven indsættes efter »bevilling« »eller erklæring«.

Forslaget vil betyde, at udstedelse af en erklæring efter den ved lovforslagets § 7, nr. 1, foreslåede bestemmelse i § 44 b i forældreansvarsloven ikke vil kunne indbringes for familieretten til prøvelse.

Anmoder en part om, at udstedelsen af erklæringen indbringes for familieretten, vil Familieretshuset skulle genoptage sagen, visitere den som en § 6-sag og træffe afgørelse om, hvorvidt der var grundlag for at udstede erklæringen. Der henvises til den ved lovforslagets § 8, nr. 2, foreslåede ændring af § 6 i Familieretshusloven.

Genoptagelse af sagen vil kun kunne begrunde tilbagekaldelse af erklæringen, hvis Familieretshuset har begået væsentlige fejl ved behandlingen af sagen, f.eks. misforstået parterne eller ikke taget hensyn til en protest mod udstedelsen, der var indgivet inden udstedelsen eller ikke foretaget korrekt

høring af den anden forældremyndighedsindehaver efter den procedure, der er beskrevet i bemærkningerne til lovforslagets § 7, stk. 1.

Derimod kan efterfølgende ændrede forhold af f.eks. barnets kontakt med forældremyndighedsindehaverne ikke begrunde tilbagekaldelse af erklæringen. Det samme er tilfældet, hvis en forældremyndighedsindehaver efterfølgende fortryder eller trækker sin enighed om samværets omfang tilbage. Ligeledes kan det forhold, at en forældremyndighedsindehaver efterfølgende tilkendegiver, at vedkommende ikke havde forstået konsekvenserne af erklæringen heller ikke begrunde tilbagekaldelse af erklæringen.

Familieretshusets afgørelse i genoptagelsessagen vil efter anmodning kunne indbringes for familieretten til prøvelse, jf. § 39 i Familieretshusloven.

Der henvises til lovforslagets § 7, nr. 1, og bemærkningerne hertil samt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 9

Til nr. 1

Det fremgår af den gældende § 14, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen i forbindelse med afgørelse om ret til kontanthjælp skal se bort fra formue i form af legater, der er fritaget for beskatning efter ligningslovens § 7, nr. 6, og fra formue, som skyldes beløb, der er udbetalt som godtgørelse for varigt men og ikkeøkonomisk skade, samt ydelser fra godkendte sociale fonde, stiftelser, foreninger m.v., der er fritaget for beskatning hos modtageren, jf. ligningslovens § 7, nr. 22 og 40.

Som følge af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 1, til ligningslovens § 7, nr. 42, hvoraf det fremgår, at indtægter fra salg af sociale aviser med højest 42.766 kr. årligt ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst, foreslås det i § 14, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik, at ændre »samt« til »,« og efter »ligningslovens § 7, nr. 22 og 40« at indsætte: », samt indtægter fra salg af sociale aviser, jf. ligningslovens § 7, nr. 42«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kommunen i forbindelse med afgørelse om ret til kontanthjælp skal se bort fra formue i form indtægter fra salg af sociale aviser op til det beløb, der vil være fritaget for beskatning efter ligningsloven.

Til nr. 2

Det fremgår af § 33, stk. 1, nr. 4, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen ikke foretager fradrag i kontanthjælpen for legater, der er fritaget for beskatning efter ligningslovens § 7, nr. 6, og ydelser fra godkendte sociale fonde, stiftelser m.v., der er fritaget for beskatning hos modtageren, jf. ligningsloven § 7, nr. 22 og 40.

Som følge af den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 1, til ligningslovens § 7, nr. 42, hvoraf det fremgår, at indtægt fra salg af sociale aviser med højst 42.766 kr. årligt ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst, foreslås det i § 33, stk. 1, nr. 4, i lov om aktiv socialpolitik, at indsætte efter »ligningslovens § 7, nr. 22 og 40«: », samt indtægter fra salg af sociale aviser, jf. ligningslovens § 7, nr. 42«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kommunen ikke skal foretage fradrag i kontanthjælpen for indtægter fra salg af sociale aviser op til det beløb, der vil være fritaget for beskatning efter ligningsloven.

Til § 10

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2026.

Det foreslåede vil indebære, at forældremyndighedsindehavere fra og med 1. januar 2026 kan anvende midlertidige samværsafgørelser og erklæringer om omfang af samvær, udstedt af Familieretshuset, til at anmode Udbetaling Danmark om, at udbetalingen af børne- og ungeydelsen skal ske fuldt ud til en forældremyndighedsindehaver.

Det foreslåede vil indebære, at personers indtægt med højst [42.766 kr.] årligt fra salg af sociale aviser ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst fra og med den 1. januar 2026.

Det foreslåede vil indebære, at pensionsafkastbeskatningslovens § 28, stk. 4, som affattet ved denne lovs § 6, nr. 3, træder i kraft den 1. januar 2026. Det foreslåede vil samtidig i medfør af denne lovs § 6, nr. 4, indebære ophævelse af bemyndigelsen i pensionsafkastbeskatningslovens § 36, stk. 5, til skatteministeren, om at fastsætte tidspunktet for ikrafttræden af pensionsafkastbeskatningslovens § 28, stk. 4.

Til § 11

Lovens §§ 1-6 og 9 gælder ikke for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

UDKAST

Det foreslås, at lovens §§ 7 og 8 ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

I relation til ikraftsættelse for Grønland af de ved lovforslagets §§ 7 og 8 foreslåede ændringer af forældreansvarsloven og Familieretshusloven er begrundelsen for forslaget, at ændringerne alene relaterer sig til behandlingen af sager efter lov om en børne- og ungeydelse, der ikke gælder for og heller ikke kan sættes i kraft for Grønland.

I relation til ikraftsættelse for Færøerne af de ved lovforslagets §§ 7 og 8 foreslåede ændringer af forældreansvarsloven og Familieretshusloven er begrundelsen for forslaget, at de færøske myndigheder har overtaget sagsområdet person-, familie- og arveret, herunder den lovgivning der er omfattet af lovforslagets §§ 7 og 8

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	Lovforslaget
	§ 1 I lov om en børne- og ungeydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 603 af 12. maj 2025, foretages følgende ændringer:
§ 1. --- Stk. 2. --- Stk. 3. De i stk. 1 og 2 nævnte beløb reguleres årligt efter udviklingen i det af Danmarks Statistik offentliggjorte forbrugerprisindeks i forhold til indekset for 2009. Reguleringen foretages på grundlag af forbrugerprisindeksets årsgennemsnit i året 2 år forud for det kalenderår, i hvilket ydelsen udbetales. Beløbene forhøjes eller nedsættes med samme procent som den, hvormed forbrugerprisindekset er ændret i forhold til	

niveauet i 2009. Ved reguleringen for kalenderåret 2012 nedsættes den beregnede ændringsprocent efter 3. pkt. med 1,9 procentenheder. I 2013 og efterfølgende kalenderår nedsættes den beregnede ændringsprocent efter 3. pkt. med 3,9 procentenheder. Den procentvise ændring beregnes med en decimal. De beløb, der fremkommer efter procentreguleringen, afrundes til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 12. Reguleringen sker første gang for kalenderåret 2012. I 2023 forhøjes de i stk. 1 og 2 nævnte beløb derudover samlet med 660 kr.	1. I § 1, stk. 3, 7. pkt., ændres »12« til: »24«.
§ 2. Retten til børne- og ungeydelsen er betinget af, 1-9) --- 10) at kommunalbestyrelsen ikke for det pågældende kvartal har meddelt Udbetaling Danmark, at kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse efter § 155 c i lov om social service om standsning af børne- og ungeydelsen. Stk. 2-3. ---	2. I § 2, stk. 1, nr. 10, ændres »§ 155 c i lov om social service« til: »§ 134 i barnets lov«.
§ 4. --- Stk. 2. Er forældremyndighedsindehaverne ikke bopælsregistreret i CPR på samme bopælsadresse, udbetales hele ydelsen til den ene forældremyndighedsindehaver, hvis 1) begge forældremyndighedsindehavere erklærer, at de er enige heri, hvilket ikke efterfølgende ensidigt kan trækkes tilbage af den ene forældremyndighedsindehaver, eller 2) den ene forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved	3. I § 4, stk. 2, nr. 1, udgår », eller«.

en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, og barnet ikke efterfølgende er bopælsregistreret i CPR hos den anden forældremyndighedsindehaver. <i>Stk. 3.</i> Ydelse, der udbetales efter stk. 2, skal ligedeles efter stk. 1, 1. pkt., hvis den anden forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det ved en samværsafgørelse eller et forlig er bestemt, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos modtageren af ydelsen, eller hvis barnet bliver bopælsregistreret i CPR hos den anden forældremyndighedsindehaver. <i>Stk. 4.</i> Når en forælder, der har forældremyndighed over barnet og har ret til at få udbetalt børne- og ungeydelse, jf. stk. 1-3, 5 og 10, er indsat i en institution under Kriminalforsorgen ud over 3 måneder, kan den ydelse, som den indsatte har ret til at få udbetalt, efter Udbetaling Danmarks bestemmelse udbetales til den indsattes ægtefælle, såfremt	4. I § 4, <i>stk. 2, nr. 2</i>, og <i>stk. 3</i>, indsættes efter »samværsafgørelse«: », herunder en afgørelse om midlertidigt samvær,«. 5. I § 4, <i>stk. 2, nr. 2</i>, ændres »forældremyndighedsindehaver.« til: »forældremyndighedsindehaver,«. 6. I § 4, <i>stk. 2</i>, indsættes som <i>nr. 3</i>: »3) den ene forældremyndighedsindehaver dokumenterer, at det følger af en erklæring efter forældreansvarslovens § 44 b, nr. 1, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos denne, og at barnet ikke efterfølgende er bopælsregistreret i CPR hos den anden forældremyndighedsindehaver.« 7. I § 4, <i>stk. 3</i>, indsættes efter »modtageren af ydelsen,«: »at det følger af en erklæring efter forældreansvarslovens § 44 b, nr. 2, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos modtageren af ydelsen,«
--	---

UDKAST

den indsattes særbarn opholder sig hos den indsattes ægtefælle. <i>Stk. 5. ---</i> <i>Stk. 6. Børne- og ungeydelsen udbetales til barnet eller den unge selv, hvis Udbetaling Danmark skønner det bedst for barnet eller den unge.</i> <i>Stk. 7-8. ---</i> <i>Stk. 9. Udbetaling af børneydelse efter stk. 1-7 skal ske med virkning fra næstkommende kvartal, og udbetaling af ungeydelse efter stk. 1-7 skal ske med virkning fra næstkommende måned, efter Udbetaling Danmark har truffet afgørelse om udbetaling.</i> <i>Stk. 10. ---</i>	8. I § 4, <i>stk. 4</i>, indsættes som 2. <i>pkt.</i>: »Tilsvarende kan Udbetaling Danmark, i tilfælde hvor en forælder, der har forældremyndighed over barnet og har ret til at få udbetalt børne- og ungeydelse, jf. stk. 1-3, 5 og 10, og indlægges eller anbringes på en retspsykiatrisk afdeling i mere end 3 måneder, som følge af en anbringelsesdom eller en behandlingsdom efter straffelovens § 68, 2. pkt., hvor retten fandt personen omfattet af straffelovens § 16, stk. 1, 1. eller 3. pkt., eller § 69, udbetale den ydelse, som den anbragte eller indlagte har ret til at få udbetalt, til dennes ægtefælle, såfremt den anbragtes eller indlagtes særbarn opholder sig hos ægtefællen.«. 9. I § 4, <i>stk. 6</i>, indsættes efter »udbetales«: »helt eller delvist«. 10. I § 4, <i>stk. 9</i>, indsættes som 2. <i>pkt.</i>: »Udbetaling af børneydelse efter stk. 1-7 skal ved indrejse i Danmark eller hjemgivelse ske med virkning
--	--

	fra næstkommende kvartal, og udbetaling af ungeydelse efter stk. 1-7 skal ved indrejse i Danmark eller hjemgivelse ske med virkning fra næstkommende måned, i hvilken retten til ydelsen er erhvervet.«
§ 11. --- <i>Stk. 2.</i> I hele den ydelse, som den enkelte er berettiget til at få udbetalt, jf. § 4, kan modregnes den enkelte berettigedes restancer vedrørende betaling for dag- og klubtilbud efter dagtilbudsloven og de tidligere gældende §§ 29 og 35 i lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 58 af 18. januar 2007, og skolefritidsordning, jf. § 50, stk. 2, i lov om folkeskolen. Ydelsen kan i øvrigt ikke anvendes til modregning af eventuelle offentlige krav, bortset fra eventuel skyldig børne- og ungeydelse efter denne lov.	11. I § 11, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »dag-«: », fritids-«.
	§ 2 I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 42 af 13. januar 2023, som ændret bl.a. ved § 39 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, § 13 i lov nr. 328 af 9. april 2024, § 10 i lov nr. 616 af 11. juni 2024, § 5 i lov nr. 1654 af 30. december 2024, § 20 i lov nr. 1655 af 30. december 2024, § 15 i lov nr. 1703 af 30. december 2024, § 2 i lov nr. 96 af 4. februar 2025, § 3 i lov nr. 198 af 25. februar 2025, § 1 i lov nr. 563 af 27. maj 2025 og § 1 i lov nr. 564 af 27. maj 2025 og senest ved § 5 i lov nr. 750 af 20.

UDKAST

	juni 2025, foretages følgende ændring:
§ 7. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke: 1-41) ---	1. I § 7 indsættes som <i>nr. 42</i>: »42) Indtægt op til 42.766 kr. årligt fra salg af sociale aviser udgivet af en forening mv., der er godkendt efter ligningslovens § 8 A. Beløbet reguleres en gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Reguleringen sker første gang den 1. januar 2026. De beløb, der fremkommer efter regulering, afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Indtægter efter 1. pkt., der i et kalenderår overstiger grundbeløbet, medregnes dog til den skattepligtige indkomst.«
	§ 3 I lov om skattefri kompensation for forhøjede energi- og miljøafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1306 af 22. september 2022, som ændret ved lov § 38 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, § 8 i lov nr. 482 af 22. maj 2024 og § 3 i lov nr. 96 af 4. februar 2025, foretages følgende ændringer:
§ 5. Kompensationen til personer med børn efter § 1, stk. 2, ydes til personer, der ved indkomstårets udløb har ret til at få udbetalt børne- og ungeydelse, jf. § 4 i lov om en	

børne- og ungeydelse. I tilfælde, hvor hele børne- og ungeydelsen for et barn udbetales til én modtager, jf. § 4, stk. 1, 3. pkt., eller stk. 2, 5-8 eller 10, i lov om en børne- og ungeydelse, ydes kompensation med det dobbelte af beløbene pr. barn i § 1, stk. 2. Det maksimale beløb, der udbetales efter § 1, stk. 2, 2. pkt., forhøjes med 90 kr. pr. barn, der udbetales dobbelt ydelse for, jf. 2. pkt., dog maksimalt med 180 kr. Det maksimale beløb, der udbetales efter § 1, stk. 2, 3. pkt., forhøjes med 120 kr. pr. barn, der udbetales dobbelt ydelse for, jf. 2. pkt., dog maksimalt med 240 kr. Det maksimale beløb, der udbetales efter § 1, stk. 2, 5. pkt., forhøjes med 110 kr. pr. barn, der udbetales dobbelt ydelse for, jf. 2. pkt., dog maksimalt med 220 kr. Det maksimale beløb, der udbetales efter § 1, stk. 2, 6. pkt., forhøjes med 120 kr. pr. barn, der udbetales dobbelt ydelse for, jf. 2. pkt., dog maksimalt med 240 kr.	1. I § 5, 2. pkt., ændres »stk. 2, 5-8« til: »stk. 2, 5, 7, 8«. 2. I § 5 indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum: »I tilfælde, hvor børne- og ungeydelsen for et barn udbetales delvist til barnet selv, jf. § 4, stk. 6, i lov om en børne- og ungeydelse, ydes kompensationen med det dobbelte af beløbene pr. barn i § 1, stk. 2, til den forældremyndighedsindehaver, som modtager den resterende del af børne- og ungeydelsen for barnet.«
	§ 4 I opkrævningsloven, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1040 af 13. sep- tember 2024, som ændret bl.a. ved § 1 i lov nr. 1694 af 30 december 2024, § 3 i lov nr. 749 af 20. juni 2025, og senest ved § 6 lov nr. 730 af 20. juni 2025 foretages følgende ændring:

§ 15. Reglerne i dette kapitel finder anvendelse på told- og skatteforvaltningens krav på skatter og afgifter m.v., medmindre kravet omfattes af kapitel 5, kildeskatteloven, lov om spil, pensionsafkastbeskatningsloven¹⁷⁷, ejendomsskatteovens kapitel 8 og §§ 77-81, afskrivningslovens § 40, stk. 7, aktieavancebeskatningslovens §§ 39-40, boafgiftslovens § 21 a, stk. 3, og § 26 a, stk. 3, dødsboskatteovens §§ 14, 30, 87 og 89, § 6 D, stk. 10-12 og 14, og § 12 i lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendom, § 11, stk. 2, 10. pkt., og stk. 3, 5. pkt., i lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto, for så vidt angår beskatning af etableringskonto, eller virksomhedsskatteovens §§ 17 og 18, jf. dog stk. 2 og 3.¹⁷⁸ Krav på sagsomkostninger¹⁷⁹, tilbagebetalingskrav, der hverken omfattes af § 15 d, stk. 1, 1. pkt., eller skatteforvaltningslovens § 57, stk. 4, 1. pkt.,¹⁸⁰ og erstatningskrav¹⁸¹ omfattes heller ikke af reglerne i dette kapitel, medmindre der er tale om regreskrav, jf. dog stk. 3.¹⁸² Krav tilhørende restanceinddrivelsesmyndigheden omfattes heller ikke af reglerne i dette kapitel, medmindre der er tale om tilbagebetalingskrav efter § 15 d, stk. 1, 1. pkt., jf. dog stk. 3. <i>Stk. 2-3. ---</i>	1. I § 15, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »pensionsafkastbeskatningsloven,«: »pensionsbeskatningsloven,«.
§ 16 b. –	

UDKAST

<i>Stk. 2.</i> Foretages der frivillig indbetaling af acontoskat efter selskabsskattelovens § 29 B, stk. 6, eller frivillig indbetaling af acontoskat efter pensionsafkastbeskatningsloven, skal det fremgå af indbetalingen, at der er tale om frivillig indbetaling af acontoskat. <i>Stk. 3.</i> Foretages der frivillig indbetaling af acontoskat efter pensionsafkastbeskatningsloven efter stk. 2, anvendes beløbet alene til dækning af frivillig acontoskat, hvis der ikke på indbetalingstidspunktet består en debetsaldo.	2. I § 16 b, stk. 2, udgår »eller frivillig indbetaling af acontoskat efter pensionsafkastbeskatningsloven,«. 3. § 16 b, stk. 3, ophæves.
	§ 5 I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 12 af 6. januar 2023, som ændret ved § 350 i lov nr. 718 af 13. juni 2023, § 5 i lov nr. 1176 af 19. november 2024 og § 2 i lov nr. xx af xx juni 2025 (L 195), foretages følgende ændringer:
§ 28. Hvis skatten med tillæg eller fradrag af eventuelle renter ikke er betalt rettidigt, skal der betales renter fra sidste rettidige indbetalingsdag, til betaling sker. Renten svarer til den rente, der er fastsat i § 7, stk. 1, jf. stk. 2, i opkrævningsloven. <i>Stk. 2-3.</i> --- <i>Stk. 4.</i> Opkrævningslovens kapitel 5 finder anvendelse på opkrævnningen af betalinger og udbetalinger omfattet af denne lov.	1. I § 28, stk. 1, 1. pkt., ændres »renter fra sidste rettidige indbetalingsdag, til betaling sker« til: »rente efter opkrævningslovens § 7, stk. 1, jf. stk. 2« 2. § 28, stk. 1, 2. pkt., affattes således: »Opkrævningslovens §§ 6 og 8 finder tilsvarende anvendelse.« 3. § 28, stk. 4, affattes således:

UDKAST

	»Stk. 4. Optrækningslovens kapitel 5 finder ikke anvendelse på opkrævningen af ind- og udbetalinger omfattet af denne lov.«
§ 36. --- <i>Stk. 2-4. ---</i> <i>Stk. 5.</i> Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 28, <i>Stk. 6. ---</i>	4. § 36, stk. 5, ophæves Stk. 6 bliver herefter stk. 5.
	§ 6 I pensionsbeskatningsloven, jf. lov- bekendtgørelse nr. 1243 af 26. no- vember 2024, som ændret ved § 21 i lov nr. 1655 af 30. december 2024, § 8 i lov nr. 1691 af 30. december 2024, § 10 i lov nr. 369 af 9. april 2025 og § 5 i lov nr. 730 af 20. juni 2025 (L 204), foretages følgende ændringer:
§ 38. --- <i>Stk. 2.</i> Optrækningslovens kapitel 5 finder anvendelse på indbetaling af afgift som nævnt i stk. 1. <i>Stk. 3. ---</i> <i>Stk. 4.</i> Hvis indbetaling ikke finder sted inden udløbet af den frist, der er nævnt i stk. 1, skal den tilbageholdelsespligtige betale rente efter § 7, stk. 1, jf. stk. 2, i opkrævningsloven. <i>Stk. 5-7. ---</i>	1. I § 38, <i>stk. 2,</i> ændres »finder anvendelse på indbetaling« til: »finder ikke anvendelse på ind- og tilbagebetaling«. 2. I § 38, <i>stk. 4,</i> indsættes som 2. <i>pkt.:</i> »Optrækningslovens §§ 6 og 8 finder tilsvarende anvendelse.«
§ 39. --- <i>Stk. 2. ---</i> <i>Stk. 3</i> Hvis en klage medfører tilbagebetaling af afgift, ydes der en skattefri rentegodtgørelse svarende til renten i henhold til § 7, stk. 2, i	

UDKAST

lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med tillæg af 0,4 procentpoint 358 pr. påbegyndt måned fra betalingstidspunktet.	3. I § 39, <i>stk. 3</i> , ændres »§ 7, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.« til: »opkrævningslovens § 7, stk. 2,«.
	§ 7 I forældreansvarsloven, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 1768 af 30. no- vember 2020, som ændret senest ved § 19 i lov nr. 469 af 14. maj 2025, foretages følgende ændring:
§ 44 a. ---	1. Efter kapitel 7 a indsættes: »Kapitel 7 b <i>Erklæring til brug for udbetaling af børne- og ungeydelse</i> § 44 b. Til brug for udbetaling af børne- og ungeydelse efter lov om en børne- og ungeydelse udsteder Familierechtsretshuset efter anmodning fra en forældremyndighedsindeha- ver følgende erklæringer, når foræl- dremyndighedsindehaverne er enige herom, eller den anden foræl- dremyndighedsindehaver ikke pro- testerer mod udstedelsen: 1) Erklæring om, at barnet skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndighedsinde- haver. 2) Erklæring om, at barnet ikke længere skal være mindst 9 ud af 14 dage hos den ene forældremyndig- hedsindehaver.«
	§ 8

UDKAST

	I Familieretshusloven, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 766 af 7. august 2019, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 227 af 15. februar 2022 og § 4 i lov nr. 1687 af 30. december 2024 og senest ved § 17 i lov nr. 469 af 14. maj 2025, foretages føl- gende ændringer:
§ 5. --- <i>Stk. 2.</i> Følgende sager behandles som udgangspunkt 26 som § 5-sa- ger: 1-6) ---	I § 5, <i>stk. 2</i> , indsættes som <i>nr. 7</i> : »7) Udstedelse af erklæring efter § 44 b i forældreansvarsloven til brug for udbetaling af børne- og ungeydelse.«
§ 6. --- <i>Stk. 2.</i> Følgende sager behandles al- tid som § 6-sager, der afgøres af Fa- milieretshuset efter § 26: 1-13) ---	2. I § 6, <i>stk. 2</i> , indsættes som <i>nr.</i> <i>14</i> : »14) Sager, hvor forældremyndig- hedsindehaverne er uenige om ud- stedelse af erklæring efter § 44 b i forældreansvarsloven til brug for udbetaling af børne- og unge- ydelse.«
§ 25. Familieretshuset afslutter en § 5-sag ved at modtage en anmel- delse, godkende, registrere eller no- tere en aftale, udstede en bevilling eller resolution i overensstemmelse med en aftale eller give en tilladelse eller godkendelse.	3. I § 25 indsættes efter »bevil- ling«: », erklæring«.
§ 40. Familieretshusets registrering eller notering af en aftale eller ud- stedelse af en bevilling kan ikke	

UDKAST

indbringes for familieretten efter reglerne i denne lov. Familieretshuset skal dog efter anmodning genoptage behandlingen af sagen. <i>Stk. 2-4. ---</i>	4. I § 40, <i>stk. 1</i>, indsættes efter »bevilling«: »eller erklæring«.
	§ 9 I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 808 af 25. juni 2024, som ændret bl.a. ved lov nr. 564 af 27. maj 2025 og senest ved § 1 i lov nr. 707 af 20. juni 2025, foretages følgende ændringer:
§ 14. --- <i>Stk. 2-5. ---</i> <i>Stk. 6.</i> Kommunen ser endvidere bort fra legater, der er fritaget for beskatning efter ligningslovens § 7, nr. 6, og fra formue, som skyldes beløb, der er udbetalt som godtgørelse for varigt men og ikkeøkonomisk skade samt ydelser fra godkendte sociale fonde, stiftelser, foreninger m.v., der er fritaget for beskatning hos modtageren, jf. ligningslovens § 7, nr. 22 og 40.	1. I § 14, <i>stk. 6</i>, ændres »samt«: »,« og efter »ligningslovens § 7, nr. 22 og 40« indsættes: », samt indtægter fra salg af sociale aviser, jf. ligningslovens § 7, nr. 42«.
§ 33. Der foretages ikke fradrag i hjælpen for: 1-3) --- 4) Legater, der er fritaget for beskatning efter ligningslovens § 7, nr. 6, og ydelser fra godkendte sociale fonde, stiftelser m.v., der er fritaget for beskatning hos modtageren, jf. ligningslovens § 7, nr. 22 og 40. 5-11) --- <i>Stk. 2. ---</i>	2. I § 33, <i>stk. 1, nr. 4</i>, indsættes efter »ligningslovens § 7, nr. 22 og 40«: », samt indtægter fra salg af sociale aviser, jf. ligningslovens § 7, nr. 42«.

UDKAST

--	--